

Liahona

A photograph of two young women with dark skin and braided hair, smiling warmly as they look at a laptop screen. They are sitting at a table in a bright, indoor setting, possibly a home or a community center. The woman in the foreground is wearing a light-colored, textured sweater, and the woman behind her is wearing a white top and a gold headband. The background shows a window with wooden frames and light-colored curtains.

**Eenheid in het
heilswerk, p. 14**

**Wat ik heb geleerd van
depressiviteit, p. 26**

De zegeningen van fatsoen, p. 36

**Vijf manieren waarop jongeren
familiehistorisch werk doen, p. 58**

'Wie zal een deugdelijke vrouw vinden? Haar waarde gaat die van robijnen ver te boven.'

Spreuken 31:10

BOODSCHAPPEN

- 4** **Boodschap van het Eerste Presidium: Het gelovige gebed**
President Henry B. Eyring
- 7** **Huisbezoekboodschap: De goddelijke bediening van Jezus Christus: Brood des levens**

HOOFDARTIKELEN

- 14** **Zendingswerk, familiegeschiedenis en tempelwerk**
Ouderling David A. Bednar
Het evangelie verkondigen en onze doden opzoeken, gaan hand in hand.

- 20** **Thuis: de plek waar we leren**
De lessen die we thuis leren blijven ons niet alleen ons hele leven bij, maar ook de hele eeuwigheid.

- 26** **Bovenop de wateren**
Jon Warner
Ook al voelde ik me bedolven onder golven van depressie en benauwdheid, God hield me drijvende en stuwde me voort naar mijn beloofde land.

- 28** **Pioniers in het buitenland: Bekering en verandering in Chili**
Néstor Curbelo
Tegenwoordig is bijna één op de dertig Chilenen lid van de kerk.

- 36** **De moed om voor fatsoen te kiezen**
Carol F. McConkie
Wat zijn de doelstellingen en voordelen van fatsoen?

RUBRIEKEN

- 8** **Dienen in de kerk: Dank u, broeder Jay**
Kristine Purcell
- 9** **Profeten uit het Oude Testament: Jeremia**
- 10** **Wij spreken over Christus: De jade kool**
Ellen C. Jensen
- 12** **Ons gezin, ons thuis: Lizotsjka's hart**
Marina Petrova
- 40** **Onder heiligen der laatste dagen**
- 80** **Tot we elkaar weerzien: Misleidingen**
Ouderling M. Russell Ballard
Net als de vliegvisser gebruikt Satan kunstmatige lokmiddelen om ons binnen te halen.

OP DE OMSLAG

Voor: foto Leslie Nilsson. Binnenzijde vooromslag: foto-illustratie Matthew Reier.

44

44 Voor ons geloof opkomen

Jongvolwassenen vertellen hoe zij stoutmoedig hun geloof hebben verdedigd.

48 Het evangelie in mijn leven: Mijn verweven getuigenis

Ivy Noche

Doordat ik geen getuigenis van het Boek van Mormon had, trok ik mijn geloof in de kerk in twijfel.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt. Hint: wat is een goed moment voor dienstbetoon?

58

50 Keuzevrijheid of morele keuzevrijheid?

Michael R. Morris

Mijn vriend had zichzelf het recht op een voltijdzending ontnomen. Kon ik wél voor een zending kiezen?

52 Vraag en antwoord

Ik probeer mijn gedachten rein te houden, maar er zijn zoveel verleidingen. Hoe kan ik mijn gedachten rein houden?

54 Belangrijke vragen leren stellen

David A. Edwards

57 Hoe we kracht en succes kunnen krijgen

Ouderling Jeffrey R. Holland

We kunnen veiligheid, succes en geluk ondervinden door Jezus Christus te volgen.

58 Familiegeschiedenis — ik doe het

Deze jongeren kregen onverwachte zegeningen door familiegeschiedenis te doen.

61 Poster: Ontdek hen, ontdek jezelf

62 Weerstand tegen mijn zending

Alcenir de Souza

Er gebeurden vreemde dingen toen ik me voorbereidde op mijn zending.

64 Erachter komen wat je te wachten staat

Cathrine Apelseth-Aanensen

Als je op voltijdzending bent, leid je een heel ander leven. Jongeren in de Noorse stad Oslo bereidden zich een dag lang voor op die overgang.

78

66 Nu dienen om later te dienen

Miche Barbosa

Waarom besloot Mórmon om te helpen met het schoonmaken van de kerk in plaats van futebol te spelen met zijn vrienden?

68 Mathilde bereidt zich op de jongevrouwen voor

Jenn Wilks

Kom te weten hoe het er bij de jongevrouwen aan toegaat!

70 Muziek: Ik wil een voorbeeld zijn

Jan Pinborough en Janice Kapp Perry

71 Bijzondere getuige: Hoe kan ik met familiegeschiedenis helpen?

Ouderling Quentin L. Cook

72 Jeugdwerk thuis: 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' is een hulpmiddel van God voor ons gezin

Erin Sanderson en Jean Bingham

74 Vrienden over de hele wereld: Ik ben Bárbara uit Chili

Amie Jane Leavitt

76 Ons prikbord

77 Kijk omhoog

Ouderling Adrián Ochoa

We waren verdwaald in de regen en onze paarden waren weggelopen.

78 Voor jonge kinderen: Een gezinsteam

Sheralee Hardy

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredeacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredeacteur: Ryan Carr

Publiciteassistent: Lisa C. López

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garret H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,

Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,

Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,

of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: October 2014 Vol. 114 No. 10. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DIMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee ideeën.

'Familiegeschiedenis — ik doe het', pagina 58: Houd een dagboekactiviteit! Spoor uw gezinsleden aan om iets over hun leven op te schrijven — een herinnering van lang geleden of iets wat hen die dag overkomen is. Maak ze duidelijk dat je een dagboek op verschillende manieren kunt bijhouden. Ze kunnen schrijven, typen, tekenen of zelfs een verhaal inspreken. Moedig uw gezinsleden aan om hun dagboek te blijven bijhouden.

'Meer te weten komen over wat je te wachten staat', pagina 64: U kunt net als de Noorse wijk een activiteit houden om jongeren op een zending voor te bereiden. U kunt dezelfde onderwerpen behandelen, zoals hoe je een gesprek over het evangelie kunt aanknopen, of hoe je een overhemd strijkt. Of u kunt andere zaken bespreken waar uw gezinsleden in het zendingsveld wat aan zouden hebben.

IN UW TAAL

De *Liahona* staat met ander kerkmateriaal in vele talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Beproevingen, 12, 26, 62

Boek van Mormon, 48

Chili, 28, 74

Depressie, 26, 42

Dienstbetoon, 8, 66

Familiegeschiedenis, 14, 58, 71

Fatsoen, 36

Gebed, 4, 40

Geloof, 4, 26

Genade, 10

Getuigenis, 48

Gezin, 12, 20, 61, 72, 78

Heilsplan, 14, 20, 54, 58, 62, 64

Jeremia, 9

Jezus Christus, 7, 57

Jongevrouwen, 68

Kerkgeschiedenis, 28

Keuzevrijheid, 50

Liefde, 8, 41

Onderwijs, 20, 36, 54

Roepingen, 8

Tempelwerk, 14, 58

Vasten, 4

Verzoeken om overwinnen, 43, 44, 52, 80

Verzoening, 10, 80

Zendingswerk, 14, 28, 62, 64

Zwakheid, 10

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

HET GELOVIGE GEBED

Gebed is meer dan alleen maar praten tegen God. Het is wederzijdse communicatie tussen God en zijn kinderen.

Als het gebed werkt zoals het moet, dan uiten we in eenvoudige bewoordingen de gevoelens van ons hart. Onze hemelse Vader antwoordt doorgaans door ons gedachten in te geven en die met gevoelens vergezeld te laten gaan. Hij luistert altijd als we oprecht bidden met het vaste voornemen om Hem te gehoorzamen, wat zijn antwoord ook is, en wanneer we het ook krijgen.

De Heer doet deze belofte aan ieder die het Boek van Mormon leest en erover bidt:

‘En wanneer gij deze dingen ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien gij vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest.

‘En door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van alle dingen kennen’ (Moroni 10:4–5).

Die belofte staat vast. Miljoenen mensen hebben die geweldige belofte op de proef gesteld, en bewezen dat hij werkt, want zij zijn met vreugde en blijvend geluk gezegend. Die belofte geldt voor al onze gebeden waarmee we te weten willen komen wat Gods bedoeling en wil voor ons

is. We kunnen haar toepassen als we raad krijgen van een dienstknecht van God die bevoegd is om ons aanwijzingen te geven. We kunnen ons er bijvoorbeeld op verlaten als we in de algemene conferentie naar een toespraak hebben geluisterd. We kunnen haar toepassen als ootmoedige zendelingen, die bij monde van een levende profeet door God zijn geroepen, ons onderwijzen. En zij geldt ook voor de raad die we van onze bisschop of gemeentepresident krijgen.

De regels om gebed effectief te maken, zijn eenvoudig. We moeten de Vader in de naam van Jezus Christus bidden om te weten te komen of iets waar is. We moeten het vragen met een oprecht hart, wat betekent dat we echt van plan moeten zijn om te doen wat Gods antwoord van ons vergt. En onze oprechte bedoeling moet voortvloeien uit ons geloof in Jezus Christus.

De onderzoeker die vóór de doop en de bevestiging het Boek van Mormon leest, kan zonder twijfel weten dat het boek waar is en een getuigenis ontvangen dat Joseph Smith het door Gods macht vertaald heeft. Als bevestigd lid van de kerk kunnen wij dankzij het gezelschap van de Heilige Geest andere waarheden bevestigd krijgen. Als we vervolgens in geloof bidden, mogen we verwachten dat de Heilige Geest tot ons zal getuigen dat Jezus de Christus is, dat God de Vader leeft, en dat Zij ons en alle kinderen van onze hemelse Vader liefhebben.

Dat is een van de redenen dat het Boek van Mormon de belofte bevat dat we, als de Heilige Geest tot ons getuigt dat Jezus de Christus is, naastenliefde zullen hebben: 'Indien een mens zachtmoedig en nederig van hart is en door de macht van de Heilige Geest belijdt dat Jezus de Christus is, moet hij wel naastenliefde hebben' (Moroni 7:44).

Er is een geweldige kans om elke vastenzondag geestelijk te groeien.

Op vastenzondag kunnen we de ervaring van Alma en de zoons van Mosiah benaderen. Zij baden en vasten om achter eeuwige waarheid te komen zodat ze de Lamaniëten met kracht, gezag en liefde konden onderwijzen (zie Alma 17:3, 9).

Op vastenzondag kunnen we gebed met vasten combineren. Om de armen tot zegen te zijn, geven we de bisschop of de gemeentepresident een royale vastengave ter waarde van

ten minste de twee maaltijden die we overslaan. We richten onze gedachten en gebeden op de Heiland en op hen die wij namens Hem dienen door in hun geestelijke en stoffelijke noden te voorzien.

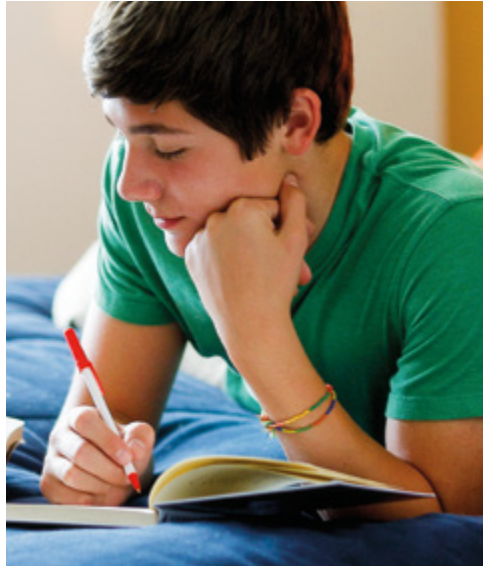
Vasten wij om zachtmoediger, leezamer en liefdevoller te worden, dan gaan onze gebeden en verlangens meer lijken op de gebeden en verlangens van de Heiland. En net als Hij bidden wij om de wil van de Vader voor ons te weten te komen en die te doen. ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Volgens president Eyring kunnen wij door bidden en vasten 'eeuwige waarheid te weten komen'. Bedenk in welk opzicht het getuigenis van de leden die u bezoekt eventueel versterkt kan worden, en bereid een les voor over dat onderwerp. Als u bijvoorbeeld iemand bezoekt die een goede vriend of een familielid heeft verloren, overweeg dan om het over de eeuwige aard van de familie en het leven na de dood te hebben. U kunt aanbieden te vasten met degenen die u bezoekt om ertoe bij te dragen dat ze een getuigenis van dat beginsel krijgen.

Vorbereiding vóór je bidt

President Eyring herinnert ons eraan dat gebed 'wederzijdse communicatie tussen God en zijn kinderen' is. Als je tijd vrijmaakt om je op je gebed voor te bereiden, maak je die wederzijdse communicatie mogelijk. Je kunt als voorbereiding dagelijks enkele minuten in je dagboek schrijven. Je kunt lijstjes maken met zegeningen waarvoor je je hemelse Vader wilt bedanken, mensen voor wie je wilt bidden, en vragen waar je antwoord op wilt. Nodig dan

de Geest uit door een lofzang te zingen of enkele verzen in de Schriften te lezen. Let onder het bidden op wat de Heilige Geest je vertelt dat je moet zeggen, en op je gevoelens en gedachten (zie LV 8:2-3). Overweeg om je ervaringen en ontvangen antwoorden in je dagboek te noteren. Je kunt ook de oefeningen op pp. 101-103 van *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* gebruiken om je gebed te evalueren en de ingevingen van de Heilige Geest te leren herkennen.

KINDEREN

Gebedsbroodje

Hoe weet je wat je in je gebed moet zeggen? Je begint je gebed met 'Lieve hemelse Vader' en je sluit het af door 'In de naam van Jezus Christus. Amen.' te zeggen. Wat je daartussen zegt, kun je, net als het beleg tussen een broodje, zelf kiezen.

Kies de stukjes beleg die je tussen je broodje wilt. Schrijf ernaast waarvoor je wilt bidden. Je kunt 'dank u' zeggen voor zegeningen, over je zorgen praten, om zegeningen vragen of vragen stellen.

Je kunt dit broodje uitknippen of er zelf een maken. Hang het thuis op om je te herinneren aan de dingen die je in je gebed wilt zeggen.

Lieve hemelse Vader

In de naam van Jezus Christus. Amen.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u moet bespreken. Hoe zal uw inzicht in het leven en de zending van de Heiland uw geloof in Hem vergroten en is het hen over wie u door huisbezoek waakt tot zegen? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De goddelijke bediening van Jezus Christus: Brood des levens

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over aspecten van de zending van de Heiland.

Jezus heeft gezegd: ‘Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven’ (Johannes 6:51). Jezus leert ons, zijn discipelen, dat we elke dag op God behoren te vertrouwen voor het brood, ofwel zijn hulp en steun, dat we die dag nodig hebben’, zegt ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen. ‘De uitnodiging van de Heer [...] laat ons een liefdevolle Vader zien, die Zich bewust is van zelfs de kleinste, dagelijkse noden en die ons heel graag bij al die noden wil helpen. Hij zegt ons dat we in geloof kunnen bidden tot Hem “die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden” (Jakobus 1:5).¹ Begrijpen wij dat Jezus Christus in onze behoeften zal voorzien, dan

wenden wij ons tot Hem voor geestelijke voeding.

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen nodigt ons uit om ‘ons ook het avontuur van de eerste discipelen van Christus mee te maken — zij die *niet* wegliepen, maar naar Hem toegingen, bij Hem bleven en inzagen dat ze zich nooit tot iemand anders konden wenden voor veiligheid en heil.’²

Aanvullende teksten

Johannes 6:32–35; Alma 5:34; 3 Nephi 20:3–8

NOTEN

1. D. Todd Christofferson, ‘Gods hand in onze dagelijkse zegeningen erkennen’, *Liahona*, januari 2012, p. 25.
2. Jeffrey R. Holland, ‘He Hath Filled the Hungry with Good Things’, *Liahona*, januari 1998, p. 76.

Ter overweging

Hoe voedt Christus ons als we tot Hem komen?

Geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

Jezus Christus onderwees een menigte van meer dan vierduizend mensen. Na drie dagen zei Hij tegen zijn discipelen: ‘Ik ben innerlijk met ontferming bewogen over de menigte, want zij [...] hebben niets wat zij kunnen eten.

‘En als ik hen nuchter naar hun huis stuur, zullen zij onderweg bezwijken [...].

‘En Zijn discipelen antwoordden Hem: Waar haalt iemand hier in deze afgelegen plaats zoveel vandaan, dat hij deze mensen kan verzadigen?’

‘En [Jezus] vroeg hun: Hoeveel broden hebt u? En zij zeiden: Zeven.’

Toen nam Christus ‘de zeven broden en nadat Hij gedankt had, brak Hij ze en gaf ze aan Zijn discipelen om ze hun voor te zetten. [...]

‘En zij hadden enkele visjes; en toen Hij ze gezegend had, zei Hij dat zij ook die moesten voorzetten.

‘En zij aten en werden verzadigd. En zij raaptten het overschot van de stukken brood op, zeven manden.’ (Zie Markus 8:1–9.)

DANK U, BROEDER JAY

Kristine Purcell

Ik ben zo dankbaar voor de geest, toewijding, voorbereiding en liefde van talloze oprechte dienstknechten in de kerk.

'Morgen is het zondag', zei ik tegen mijn dochttertje van vijf toen ze bij me op schoot kwam zitten. Er verscheen een glimlach op haar gezicht.

'Fijn', zei ze. 'Dan zie ik broeder Jay weer.'

Mijn hart werd met dankbaarheid overspoeld. Wat was ik dankbaar voor een liefhebbende, zorgzame jeugdwerkleraar die onze overgang naar een nieuwe wijk makkelijker had gemaakt. Onze woning in het middenwesten van de Verenigde Staten verlaten en over een afstand van ruim tweeduizend kilometer verhuizen, was voor het hele gezin een onaangename ervaring, maar vooral voor onze peuter, Season. Ze was verlegen van aard, bang voor nieuwe situaties en zenuwachtig toen we voor het eerst in onze nieuwe wijk naar de kerk zouden gaan.

Broeder Jay, een zachtaardige, toegewijde man, had precies de juiste combinatie van humor en liefde om Seasons vertrouwen te winnen. Die eerste zondag was hij op zijn hurken gaan zitten, had haar hand vastgepakt, in haar ogen gekeken en gezegd: 'Kom, schatje. Je vindt het vast leuk in onze klas.'

Met het verstrijken van de weken keek Season meer uit naar de zondag

dan naar enige andere dag van de week. Zodra we in de kerk aankwamen, keek ze of ze onder de aanwezigen haar leraar zag. Hij glimlachte dan naar haar.

Door de jaren heen had broeder Jay met verjaardagen en feestdagen altijd een presentje voor de kinderen in de klas. Toen Seasons verjaardag naderde, was broeder Jay de gast die ze het liefst voor haar feestje wilde uitnodigen.

Ik vroeg me af of hij enig idee had hoe belangrijk hij in het leven van ons dochttertje was geworden. Kon hij raden hoe goed zijn woorden en daden inzonken bij zijn groepje vijfjarige jeugdwerkkinderen? Kon hij weten hoeveel het voor mij, als moeder, betekende dat hij deel uitmaakte van mijn dochters leven?

Later zette Seasons fijne jeugdwerkervaring zich voort toen ze overging naar de klas van broeder Edward. Wat ben ik dankbaar voor alle gewetensvolle, goed voorbereide, nederige mannen en vrouwen die een positieve invloed op Season hebben.

Ons hele gezin is gezegend door toegewijde mensen die ons hebben gediend op ons pad naar geestelijke vooruitgang. Ik herinner me een uitnemende scoutleider,

een lankmoedige priestersquorumadviseur, een geduldige seminariëleerkracht, een bijzonder jongevrouwenpresidium en een zorgzame bisschop.

Maar hoe gezegend ons gezin ook is, ik weet dat we niet de enigen zijn. 'Broeder Jay' is exemplarisch voor een heleboel mensen, want er zijn veel toegewijde broeders en zusters die met hun dienstbetoon het leven raken van gezinnen zoals het onze. Wat zijn we dankbaar voor hun geest, toewijding, voorbereiding en liefde.

Een bedankje voor de talloze oprechte dienstknechten in de kerk die ons gezin hebben bijgestaan. ■

De auteur woont in Nevada (VS).

STREEF ERNAAR LEVENS TE VERANDEREN

'Mogen wij ons richten op de eenvoudige

manieren waarop we in Gods koninkrijk kunnen dienen, en er altijd naar streven om levens te veranderen, inclusief ons eigen leven.'

Zie: 'O, weest wijs', ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, *Liahona*, november 2006, p. 20.

JEREMIA

'Jeremia [woonde] in een land waar destijds veel problemen waren, maar als profeet van de Heer voorzag hij "een tijd van hoop [...] tijdens de vergadering van Israël in de laatste dagen."'¹

— Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente

Ik ben de zoon van Hilkia, een priester in Anathoth, vlakbij Jeruzalem. Toen ik jong was, kwam 'het woord van de Here [...] tot mij:

Voordat Ik u in de moederschoot vormde, heb Ik u gekend; voordat u uit de baarmoeder naar buiten kwam, heb Ik u geheiligd. Ik heb u aangesteld tot een profeet voor de volken.'

Ik voelde me ongeschikt voor deze roeping en antwoordde: 'Zie, ik kan niet spreken, want ik ben nog maar een jongen.'

Waarop de Heer antwoordde: 'Zeg niet: Ik ben nog maar een jongen, want overal waarheen Ik u zenden zal, zult u gaan, en alles wat Ik u gebieden zal, zult u spreken.

Wees niet bevreesd voor hen, want Ik ben met u om u te redden.' Toen 'raakte [de Heer] mijn mond aan' en gaf Hij mij woorden.²

Ik profeteerde veertig jaar in Jeruzalem van 626 tot 586 v.C. tijdens het bewind van Josia, Jojakim en Zedekia.³ Ik was een tijdgenoot van de profeet Lehi in het Boek van Mormon. We veroordeelden

de goddeloosheid van de mensen in Jeruzalem allebei en voorspelden de verwoesting van die grote stad.⁴

De Heer droeg me op om mijn profetieën op 'een boekrol' te schrijven.⁵ Toen koning Jojakim de profetieën hoorde, verbrandde hij de rol. De Heer gebod me om de profetieën opnieuw op te schrijven en er vele aan toe te voegen.⁶

Ik had bij het prediken van het woord van de Heer voortdurend tegenstand. Pashur, de zoon van de hoofdopzichter, liet me slaan en zette me in het blok. De menigte wilde

me om mijn prediking doden. Ik was geen populaire profeet en werd vaak in kerkers en gevangnissen gesmeten. Ik leefde in een tijd van veel goddeloosheid.⁷

Maar ondanks al die ellende liet de Heer me zien dat de Israëlieten in de laatste dagen vergaderd zouden worden, dat de Heer zijn wet 'in hun hart' zou schrijven, en dat Hij 'één uit een stad en twee uit een geslacht' naar Zion zou brengen.⁸

Ik bleef het woord van de Heer prediken — ook al was dat soms moeilijk — en ontdekte dat innerlijke toewijding aan het evangelie gemoedsrust met zich meebrengt. Door een persoonlijke band met de Heer te ontwikkelen, kan ieder van ons hoop vinden in tijden van beproeving en ellende. ■

NOTEN

1. Linda K. Burton, 'Is geloof in de verzoening van Jezus Christus in ons hart geschreven?' *Liahona*, november 2012, p. 111.
2. Zie Jeremia 1:1-9.
3. Zie Gids bij de Schriften, 'Jeremia', scriptures.lds.org.
4. Zie Jeremia 6; 1 Nephi 1:13, 18-20.
5. Jeremia 36:2.
6. Zie Jeremia 36:23-32.
7. Zie Jeremia 20:2; 26:8; 38:6.
8. Jeremia 31:33, 3:14.

DE JADE KOOL

Ellen C. Jensen

Op zending in Taiwan brachten mijn collega en ik op een voorbereidingsdag een bezoekje aan het Nationaal Paleismuseum in Taipei. De voornaamste attractie is een kunstwerk dat de Jade kool heet. Zoveel mensen stonden het te bewonderen, maar ik zag alleen maar een kool die uit jade gesneden was. Hij was ongetwijfeld mooi, maar om de een of andere reden zag ik het er niet aan af.

Toen we klaar waren in het museum, vroeg ik mijn collega: 'Wat vond je van de jade kool?'

'Dat vond ik een prachtig kunstwerk!'

'Waarom?' vroeg ik. 'Het is maar een kool.'

'Houd je me voor de gek? De jade kool is een zinnebeeld voor mijn leven!' riep ze uit.

'De kool?'

'Ja! Ken je het verhaal erachter niet?'

'Blijkbaar niet.'

Ze vertelde me het verhaal. En ze had gelijk. Het werd de metafoor voor mijn zending en mijn leven.

Want iets dat uit jade is gesneden, heeft alleen maar grote waarde als het effen van kleur is. Alles wat uit volmaakt effen jade is gesneden, heeft een hoge verkoopwaarde omdat het bijna onmogelijk is om volmaakt effen jade

te vinden. De jade kool is groen aan de ene kant en wit aan de andere, en heeft barsten en rimpels. Geen enkele bekwame beeldhouwer wilde zijn tijd aan zo'n stuk jade verspillen. Totdat er iemand kwam die de Chinezen de meesterbeeldhouwer noemen.

Als deze jade kon praten, stel ik me voor wat voor gesprek het zou hebben met deze nieuwe beeldhouwer. Ik stel me voor dat de beeldhouwer het stuk jade oppakt.

'Wat wil je?' zou de jade vragen.

'Ik zoek jade om te houwen', zou de beeldhouwer zeggen.

'Zoek dan maar een ander stuk. Ik heb geen waarde. In mij zijn twee kleuren zo met elkaar verweven dat je ze nooit kunt opsplitsen. En ik

bevat barsten en rimpels. Ik zal nooit enige waarde hebben. Verspil je tijd maar niet.'

'O, domme jade. Vertrouw maar op mij. Ik ben een meesterbeeldhouwer. Ik maak een meesterwerk van je.'

Het verbazingwekkende aan de jade kool is dat deze anonieme meesterbeeldhouwer de zwakke punten van de jade — de twee kleuren, de barsten en de rimpels — gebruikte om de kool levensechter te maken. Het ondoorzichtige witte deel werd de stronk van de kool, en de barsten en rimpels brengen de bladeren tot leven. Zonder de 'zwakke punten' van dit stuk jade had het kunstwerk niet zo echt geleken.

Omdat dit kunstwerk zo mooi was, werd het geschonken aan een

DE HEER ZIET HET HART AAN

In onze wereld lijkt ons morele karakter vaak ondergeschikt aan schoonheid of charme. Maar de raad die de Heer lang geleden aan de profeet Samuël gaf, luidt: "Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan" (1 Samuël 16:7).'

President Thomas S. Monson, 'Kanaries met grijs op hun vleugels', *Liahona*, juni 2010, p. 4.

van de vorsten van China en tooide het de zalen van prachtige Aziatische paleizen totdat het in het museum in Taiwan terecht kwam.

Het doet me denken aan Ether 12:27: 'Indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. [...] Mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden.'

Toen ik de jade kool zag, begon ik deze Schrifttekst in een nieuw licht te zien. We lijken allemaal op

dit stuk jade, met dit verschil dat er nog aan ons gebeeldhouwd wordt. We moeten op de Meesterbeeldhouwer, Jezus Christus, vertrouwen, want Hij zal onze zwakheden sterk maken. Omdat wij onszelf als onvolmaakt zien, staren we ons soms blind op onze zwakheden en wanhopen we omdat we denken dat we nooit goed genoeg zullen zijn. Maar onze Heiland, Jezus Christus, ziet wat we kunnen worden. Staan we toe dat zijn verzoening werkzaam wordt in ons leven, dan zal Hij een meesterwerk van ons maken en zullen we ooit bij de Koning der koningen wonen. ■

De auteur woont in Utah (VS).

HOE KAN IK MIJZELF ZIEN ZOALS DE MEESTER MIJ ZIET?

Het is niet makkelijk om het beeld dat de Heiland van ons heeft voor ogen te hebben. Hij ziet ons als kinderen van God met groot potentieel en waarde. Maar soms staren we ons blind op onze tekortkomingen. Onze Vader in de hemel heeft ons niet geschapen om stil te blijven staan bij onze zwakheden, maar om prachtige meesterwerken te worden. Door het evangelie van Jezus Christus en zijn verzoening kunnen we onze tekortkomingen overwinnen.

U kunt in de volgende Schriftteksten lezen hoe de Heer zijn werk volbrengt met onvolmaakte mensen: Exodus 4:10–12; Jeremia 1:4–10; 1 Nephi 4:1–6; Alma 26:12; Leer en Verbonden 35:17–18.

LIZOTSJKA'S HART

Marina Petrova

Mijn man en ik werden in 1995 in Rusland lid van de kerk en werden een jaar later in de Stockholm-tempel (Zweden) verzegeld. Onze twee dochtertjes werden ook aan ons verzegeld. Twee jaar later kregen we nog een dochter, Lizotsjka. Ons leven was goed. We waren gelukkig. Maar twee dagen na haar geboorte begon ons kleintje eetproblemen te hebben. In een maand kwam ze slechts driehonderd gram aan.

Het personeel van het kinderziekenhuis gaf ons de raad haar meer te eten te geven. Ik zag dat ze wel wilde eten, maar het niet kon. Uiteindelijk bracht mijn man haar naar het ziekenhuis in de stad. De arts stelde meteen de diagnose: een aangeboren afwijking aan het hart. Een van haar hartkleppen deed het niet en de slechte bloedtoevoer naar haar longen maakte het moeilijk om te ademen en te eten.

Ze moest geopereerd worden, maar in Rusland kregen alleen kinderen van twee jaar en ouder zo'n operatie. Onze dochter was nog maar een maand oud. De arts schreef een behandeling voor en zei dat ze haar zouden opereren als ze ouder was.

Een maand later ging Lizotsjka's gezondheid sterk achteruit en we haastten ons naar het ziekenhuis.

Ik hield haar in de auto in mijn armen. Ze keek naar me en leek me om hulp te smeken. Als ik geen lid van de kerk was geweest, zou ik niet geweten hebben wat ik moest doen. Maar mijn man en ik vertrouwden op de Heer en waren ervan overtuigd dat alles goed zou komen. Ik probeerde haar te kalmeren en zei: 'Wees maar niet bang, kleintje. God heeft ons lief. Hij zal ons helpen en alles komt goed.'

We kwamen eindelijk aan. Ik hield haar dicht tegen me aan en rende naar de spoedafdeling. Lizotsjka begon haar oogjes te sluiten. Ze kon nog amper ademen. Ik lichtte de arts met moeite in over mijn kind en het personeel nam haar mee naar de intensive care. De arts stelde vast dat haar longen opgezwollen waren en ze legden haar aan een beademingstoestel.

De daaropvolgende dag spraken we met het hoofd hartchirurgie. Hij zei: 'Ik heb zo'n operatie alleen nog maar op oudere kinderen uitgevoerd. Hoe oud is ze nu?'

'Twee maanden', vertelden we hem.

'Ze heeft al veel pijn. Ze is erg klein en haar opgezwollen longen maken het moeilijker, maar we kunnen geen tijd meer verliezen. Ik heb zo'n operatie nog nooit op een klein kind uitgevoerd. Ik doe mijn uiterste best. U zult

een kunstmatige dubbele hartklep moeten kopen, maar die is erg duur: ongeveer vijftienhonderd euro. We opereren haar binnen vier dagen.'

Wat konden we doen? Zelf hadden we het geld niet en we kenden niemand die dat wel had. Maar anderen hoorden van onze situatie en door hun vrijgevigheid en de barmhartigheid van de Heer waren we in staat het geld bijeen te brengen. Mijn man kocht de hartklep die we nodig hadden om het leven van ons kind te redden.

De broeders en zusters in onze gemeente en zelfs de zendelingen en vele leden in de hele stad baden en vastten voor ons dochtertje. We voelden hun steun. Toen we op de dag van de operatie in de wachtruimte zaten, voelden we de aanwezigheid van de Heilige Geest en de gebeden van onze broeders en zusters. We wisten dat ze dichtbij ons waren! En God was met ons en leidde de chirurgen. Hij zou ons niet in de steek laten en alles zou goed komen.

Toen de chirurg uit de operatiekamer kwam, zei hij enigszins verbijsterd: 'Alles is goed verlopen. We hebben de hartklep aangebracht. Ik weet niet hoe, maar het is gelukt.' Maar wij wisten hoe het gelukt was. Onze hemelse Vader had hem gezegend.

ALS GEBEDEN ONBEANTWOORD LIJKEN

'Het is moeilijk als uw oprecht gebed om iets dat u verlangt niet beantwoord wordt zoals u dat wilt. Het is moeilijk om te begrijpen dat u, als u groot en oprecht geloof oefent en gehoorzaam bent, niet de gewenste resultaten bereikt. De Heiland heeft gezegd: "Wat gij de Vader ook in mijn naam vraagt, *dat nuttig voor u is*, het zal u gegeven worden." [LV 88:64; cursivering toegevoegd.] Soms is het moeilijk om te weten wat op de lange termijn *nuttig* voor u is. Uw leven zal gemakkelijker worden als u aanvaardt dat wat God doet voor uw *eeuwig* welzijn is.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De goddelijke gave van het gebed gebruiken', *Liahona*, mei 2007, p. 9.

Lizotsjka bleef nog drie dagen in het ziekenhuis terwijl de zwelling van haar hart en longen afnam. Ze hadden haar opengesneden en met slechts een dun membraan weer afgesloten. Een paar dagen later opereerden ze haar opnieuw om haar borstkas en organen af te sluiten. Haast niemand verwachtte dat ze het zou overleven. Maar wij geloofden in onze hemelse Vader en in zijn macht, en we geloofden dat

ze het zou halen als dat zijn wil was.

Alleen God kon ons onze Lizotsjka teruggeven. Ze werd met de dag beter. Ze bleef nog een maand in het ziekenhuis en nu is ze thuis.

God is een God van wonderen. Hij verhoort onze gebeden en in moeilijke tijden draagt Hij ons. Beproevingen sterken ons geloof en leren ons te geloven, hopen en lief te hebben. ■

De auteur woont nu in België.

Ouderling
David A. Bednar
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Zendingswerk, familiegeschiedenis en tempel-

werk

Op 6 april 1837 zei de profeet Joseph Smith tijdens een plechtige samenkomst in de Kirtland-tempel: ‘Na alles wat er is gezegd, is het onze grootste en belangrijkste plicht om het evangelie te prediken.’¹

Bijna precies zeven jaar later, op 7 april 1844, zei hij: ‘De grootste plicht die in deze wereld door God op onze schouders is geplaatst, is het zoeken naar onze doden. De apostel zegt “dat zij zonder ons niet tot de volmaaktheid zouden komen” [zie Hebreëën 11:40]; want het is noodzakelijk dat de verzegelbevoegdheid ons toekomt om onze kinderen en onze doden te verzegelen omwille van de bedeling van de volheid der tijden een bedeling waarin de beloften in vervulling zullen gaan die Jezus Christus vóór de grondlegging der wereld gedaan heeft voor het heil van het mensdom.’²

Sommigen vragen zich misschien af hoe *zowel* de verkondiging van het evangelie als het zoeken naar onze doden de grootste taak en verantwoordelijkheid kunnen zijn die God zijn kinderen heeft gegeven. Ik stel dat

Het evangelie verkondigen en naar onze doden zoeken, zijn twee taken die elkaar aanvullen en deel uitmaken van een en hetzelfde werk — een liefdeswerk dat het hart van hen die oprecht naar waarheid zoeken, moet veranderen, wenden en zuiveren.

deze leringen aangeven dat het heilswerk in de laatste dagen eensgezind en verenigd is. Zendingswerk, familiegeschiedenis en tempelwerk vullen elkaar aan en zijn nauw verbonden aspecten van een en hetzelfde grote werk 'om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is' (Efeze 1:10).

Ik bid dat de Heilige Geest u en mij met zijn macht bij zal staan in deze beschouwing van het wonderbaarlijke heilswerk in deze laatste dagen.

Harten en priesterschapsverordeningen

Het evangelie verkondigen en naar onze doden zoeken, zijn twee ons door God gegeven taken die betrekking hebben op zowel

ons hart als op priesterschapsverordeningen. De kern van het werk van de Heer is harten veranderen en zuiveren en tot de vaders wenden door verbonden en verordeningen, gesloten met het juiste priesterschapsgezag.

Het woord *hart* wordt meer dan duizend keer in de standaardwerken gebruikt en staat voor iemands innerlijke gevoelens. En dus is het ons hart — al onze verlangens, eigenschappen, bedoelingen, motieven en houdingen — dat ons kenmerkt en bepaalt wat wij worden.

Het doel van de Heer voor het zendingswerk is dat allen tot Christus komen, de zegeningen van het herstelde evangelie ontvangen en met geloof in Christus tot het einde toe volharden.³ We verkondigen het evangelie niet louter om het ledental en de

Als we eenvoudigweg alle punten op onze lange evangelische 'takenlijst' afwerken en die plichtsgetrouw afvinken, komen we niet noodzakelijkerwijs in aanmerking om zijn beeld in ons gelaat te ontvangen, en dit brengt misschien ook geen machtige verandering van hart teweeg.

kracht van de kerk in deze tijd te vergroten. In plaats daarvan proberen we de opdracht uit te voeren die God ons heeft gegeven, namelijk om te verkondigen dat God een plan voor ons geluk heeft, dat zijn Eniggeborene, Jezus Christus, zijn goddelijke Zoon is, en dat het zoenoffer van de Heiland doeltreffend is. Allen uitnodigen om 'tot Christus te komen' (zie Moroni 10:30–33), de 'machtige verandering' van hart te ervaren (zie Alma 5:12–14) en mensen die nog geen verbond zijn aangegaan in dit sterfelijk leven heilsverordeningen aan te bieden, zijn de fundamentele doelen van de verkondiging van het evangelie.

De levenden en de doden in staat stellen om de verhoging te bereiken, is het doel dat de Heer met het bouwen van tempels en het verrichten van plaatsvervangende verordeningen heeft. Wij aanbidden niet alleen maar in de tempel om daar een gedenkwaardige individuele of gezinsherinnering aan over te houden. In plaats daarvan proberen we de opdracht uit te voeren die God ons heeft gegeven om alle mensen de verordeningen van heil en verhoging aan te bieden. De beloften aan de vaders — namelijk Abraham, Izak en Jakob — in het hart van de kinderen planten; het hart van de kinderen tot hun eigen vaders wenden; en familiehistorisch onderzoek doen en plaatsvervangende tempelverordeningen verrichten, zijn ondernemingen waarmee wij personen in de geestenwereld die nog niet onder verbond staan tot zegen zijn.

Priesterschapsverordeningen zijn de weg naar de macht der goddelijkheid:

'En dit grotere priesterschap bedient het evangelie en omvat de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, ja, de sleutel van kennis van God.

'Daarom, in de verordeningen daarvan is de macht der goddelijkheid kenbaar.

'Zonder die verordeningen en het gezag van het priesterschap is de macht der

goddelijkheid niet kenbaar voor de mens in vlees' (LV 84:19–21).

Denk alstublieft eens na over het belang van die verzen. Iemand *moet* eerst door de poort van de doop en moet de gave van de Heilige Geest ontvangen — en dan verder gaan op het pad van verbonden en verordeningen dat naar de Heiland en de zegeningen van zijn verzoening leidt (2 Nephi 31). Priesterschapsverordeningen zijn essentieel om volledig 'tot Christus te komen en in Hem vervolmaakt te worden' (zie Moroni 10:30–33). Zonder de verordeningen kan iemand niet alle zegeningen van het oneindige en eeuwige offer van de Heer (zie Alma 34:10–14) — de macht der goddelijkheid — ontvangen.

Het werk van de Heer is een majestueus werk, gericht op harten, verbonden en priesterschapsverordeningen.

Implicaties

Deze goddelijke leer heeft twee belangrijke implicaties voor ons werk in de kerk.

Ten eerste kan het voorkomen dat we teveel nadruk leggen op afzonderlijke aspecten van het heilswerk en de bijbehorende procedures en beleidsregels. Ik vrees dat velen van ons zo op alleen bepaalde facetten van het werk van de Heer blindstaren dat we niet de volle kracht van dit veelomvattende heilswerk tot ons door laten dringen.

Terwijl de Heer ernaar streeft om alles bijeen te brengen in Christus, zijn wij vaak geneigd om alles in verschillende vakjes onder te brengen en ons dusdanig te specialiseren dat we een beperkt begrip en een beperkte visie op het werk hebben. Als we dat tot het uiterste doorvoeren, geven we voorrang aan het beheren van programma's en verbeteren van statistieken in plaats van mensen uit te nodigen om in aanmerking te komen voor verbonden en verordeningen en deze aan te gaan en te ontvangen. Zo'n benadering beperkt de zuiverende werking,

de vreugde, de blijvende beke-
ring en de geestelijke kracht en
bescherming die voortvloeien uit
'de overgave van [ons] hart aan
God' (Helaman 3:35). Als we een-
voudigweg alle punten op onze
lange evangelische 'takenlijst'
afwerken en die plichtsgetrouw
afvinken, komen we niet nood-
zakelijkerwijs in aanmerking om
zijn beeltenis in ons gelaat te ont-
vangen, en dit brengt misschien
ook geen machtige verandering
van hart teweeg (zie Alma 5:14).

Ten tweede staat de geest van
Elia centraal in de verkondiging
van het evangelie, en is deze
er onmisbaar voor. Misschien
beklemtoonde de Heer deze
waarheid wel met de volgorde
van de gebeurtenissen in het
kader van de herstelling van het
volledige evangelie in deze laat-
ste dagen.

In het heilige bos zag Joseph
Smith de eeuwige Vader en Jezus
Christus, en sprak hij met Hen.
Dat visioen luidde de 'bedeling
van de volheid van de tijden'
(Efeze 1:10) in en stelde Joseph in
staat om achter het ware wezen
van de Godheid te komen en te
leren wat voortdurende openbaring inhoudt.

Ongeveer drie jaar later krijgt Joseph antwoord op
een oprecht gebed als zijn slaapkamer zich met licht vult
tot het 'lichter was dan op het middaguur' (Geschiedenis
van Joseph Smith 1:30). Er verscheen een persoon naast
zijn bed, die de jongen bij zijn naam noemde en zei 'dat
hij een boodschapper was, uit Gods tegenwoordigheid
[...] gezonden, en dat zijn naam Moroni was' (Geschiede-
nis van Joseph Smith 1:33). Hij vertelde Joseph dat het
Boek van Mormon zou verschijnen. En toen citeerde
Moroni uit het boek Maleachi in het Oude Testament,
met een kleine afwijking van de woorden zoals die in
de Bijbel staan:

*Wij aanbidden niet alleen
maar in de tempel om daar
een gedenkwaardige individu-
ele of gezinsherinnering aan
over te houden. In plaats daar-
van proberen we de opdracht
uit te voeren die God ons heeft
gegeven om alle mensen de
verordeningen van heil en
verhoging aan te bieden.*

'Zie, Ik zal u het priesterschap
openbaren, door de hand van de
profeet Elia, voordat de grote en
geduchte dag des Heren komt.
[...] En hij zal in het hart der kin-
deren de aan de vaders gedane
beloften planten, en het hart der
kinderen zal zich tot hun vade-
ren wenden. Indien het niet zo
ware, zou de ganse aarde bij zijn
komst volslagen worden verwoest'
(Geschiedenis van Joseph Smith
1:38–39).

Moroni's boodschap aan de
jonge profeet omvatte uiteindelijk
twee hoofdthema's: (1) het Boek
van Mormon en (2) de voorzeg-
ging door Maleachi van Elia's rol
in de herstelling van alle dingen
'waarover God gesproken heeft
bij monde van al Zijn heilige pro-
feten door de eeuwen heen' (Han-
delingen 3:21). De inleidende
gebeurtenissen van de herstelling
openbaarden dus een juist begrip
van de Godheid, bekrachtigden
de rol van voortdurende open-
baring, legden nadruk op het
belang van het Boek van Mormon
en leidden het werk tot heil en
verhoging van zowel de levenden
als de doden in.

Denk nu eens aan de rol van het Boek van Mormon
in het veranderen van harten — en van de geest van Elia
in het hart tot de vaders wenden.

Samen met de Geest van de Heer is het Boek van
Mormon 'het belangrijkste hulpmiddel dat God ons gege-
ven heeft om de wereld tot bekering te roepen.'⁴ Deze
Schriftuur van de herstelling is de hoeksteen van onze
godsdienst en is essentieel om zielen tot de Heiland te
brengen. Het Boek van Mormon is eveneens een testament
aangaande Jezus Christus — een onmisbare bevestiging en
getuigenis van de goddelijkheid van de Verlosser, in een
wereld die steeds onkerkelijker en cynischer wordt. Leest
en bestudeert men het Boek van Mormon, en bidt men met

Het evangelie verkondigen en naar onze doden zoeken, zijn twee ons door God gegeven taken die betrekking hebben op zowel ons hart als op priesterschapsverordeningen.

een eerlijke bedoeling om erachter te komen of het boek waar is, dan worden er harten veranderd.

De Geest van Elia is ‘een manifestatie van de Heilige Geest die getuigt van de goddelijke aard van de familie.’⁵ Deze kenmerkende invloed van de Heilige Geest geeft een krachtig getuigenis van het plan van geluk van de Vader, en brengt mensen ertoe hun voorouders en familieleden — zowel die uit het verleden als het heden — op te zoeken en te waarderen. De geest van Elia werkt in op mensen binnen en buiten de kerk en wendt harten tot de vaders.

Er horen zes videofilmmpjes bij dit artikel. Scan deze quick-responsecode (QR) of ga naar lds.org/go/bednar1014 om de eerste video te bekijken, waarin dit beginsel in verhaalvorm wordt getoond.

De tijd is aangebroken om optimaler gebruik te maken van de krachtige combinatie van een machtige verandering van hart, vooral mogelijk gemaakt door de geestelijke kracht die van het Boek van Mormon uitgaat, en het tot de vaders wenden van harten door de geest van Elia. Als iemand een band met het verleden wil, kan dit hem erop voorbereiden om het goede van Gods woord te ontvangen en zijn geloof te versterken. Als iemands hart tot de vaders wordt gewend, kan dit hem uitzonderlijke kracht geven om de invloed van de tegenstander te weerstaan, en kan het zijn bekeering baten.

Bekijk de tweede video, waarin dit beginsel in verhaalvorm wordt getoond.

Beginselen

Nu wil ik vier beginselen van de geestelijke kracht uiteenzetten, die voortvloeit uit een verandering van hart en het tot de vaders wenden van harten.

1. **Harten en bekeering.** Als een hart tot de vaders wordt gewend, wordt het

voorbereid op een machtige verandering. Zo helpt de geest van Elia met de bekeering.

Bekijk de derde video, waarin dit beginsel in verhaalvorm wordt getoond.

2. **Harten en behoud.** Als een hart tot de vaders wordt gewend, wordt het voorbereid op een machtige verandering. Zo helpt de geest van Elia met het behouden van nieuwe bekeerlingen.

Bekijk de vierde video, waarin dit beginsel in verhaalvorm wordt getoond.

3. **Harten en heractivering.** Een hart dat na de machtige verandering verhard is, maar tot de vaders wordt gewend, wordt verzacht. En zo is de geest van Elia een sleutel tot heractivering.

Bekijk de vijfde video, waarin dit beginsel in verhaalvorm wordt getoond.

4. **Harten en kloekmoedige zendelingen.** Een zending die zowel de machtige verandering van hart als het wenden van het hart tot de vaders heeft meegemaakt, is een kloekmoediger, toegewijder dienstknecht die volledig tot bekeering is gekomen.

Bekijk de zesde video, waarin dit beginsel in verhaalvorm wordt getoond.

Nu ons zendelingenleger zich snel uitbreidt met beter voorbereide zendelingen, kunnen we gewoonweg niet meer uitsluitend op het succes van de oude zendingsmethoden vertrouwen — we zullen voor de toekomst een nieuwe koers en aanpak moeten aanhouden. De Heer heeft de uitvinding van technieken en hulpmiddelen geïnspireerd waar wij meer dan ooit tevoren in deze bedeling baat bij kunnen hebben in de combinatie van zendingswerk, familiegeschiedenis en tempelwerk. En het is geen toeval dat deze vernieuwingen juist zijn

*De Geest van Elia is
'een manifestatie van
de Heilige Geest die
getuigt van de god-
delijke aard van de
familie.'*

gekomen in een tijd waarin ze zo hard nodig zijn om het zendingswerk in de hele wereld voort te sturen. Het werk van de Heer is een majestueus werk, gericht op het veranderen en wenden van harten, op heilige verbonden, en op de macht der goddelijkheid die kenbaar is in priesterschapsverordeningen.

Samenvatting en getuigenis

De Heer heeft verklaard: 'Ik [ben] in staat [...] mijn eigen werk te doen' (2 Nephi 27:21), en 'Ik zal mijn werk te zijner tijd bespoedigen' (LV 88:73). Wij zijn getuige van die bespoediging van zijn werk.

We leven en dienen in de bedeling van de volheid van de tijden. Als we het eeuwig belang inzien van de bijzondere bedeling waarin wij leven, zou dat zowel ons hele doen en laten als ons streven moeten beïnvloeden. Het heilswerk dat we in deze laatste dagen te volbrengen hebben, is groots, veelomvattend, essentieel en dringend. Wat moeten we allemaal dankbaar zijn voor de zegeningen en plichten die ons leven in deze tijd van de laatste bedeling met zich meebrengt. Hoe nederig moeten we zijn omdat we weten dat 'van hem aan wie veel is gegeven, [veel wordt] geëist' (LV 82:3).

Het evangelie verkondigen en naar onze doden zoeken, zijn twee taken die elkaar aanvullen en deel uitmaken van een en hetzelfde werk — een liefdeswerk dat het hart van hen die oprecht naar waarheid zoeken moet veranderen, wenden en zuiveren. De kunstmatige scheiding die we zo

vaak aanbrengen tussen zendingswerk, familiegeschiedenis en tempelwerk vervaagt: dit is één groot heilswerk.⁶

Kunnen wij gaan inzien hoe familiehistorisch en tempelwerk ertoe bijdragen dat onderzoekers of minderactieve leden een beter begrip krijgen van het heilsplan? Zien wij in dat de geest van Elia een van de sterkste invloeden op het behoud van bekeerlingen heeft? Kunnen wij beter inschatten hoe belangrijk het is om momenten mee te maken waarin het hart zich tot de vaders wendt door familieverhalen uit te wisselen teneinde mensen te vinden die de leden en de zendelingen kunnen onderrichten? Kunnen we ertoe bijdragen dat de mensen die wij dienen meer gebruik gaan maken van de machten der goddelijkheid door in aanmerking te komen, en deel te nemen aan, verordeningen zoals het avondmaal, de doop en de bevestiging voor de doden?

Ik bid dat u duidelijk en onmiskenbaar het belang mag inzien en onthouden van uw inzet voor het werk van de Heer om harten te veranderen, tot de vaders te wenden en te zuiveren. ■

Uit een toespraak tot nieuwe zendingspresidenten, 25 juni 2013.

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 330.
2. *Leringen: Joseph Smith*, p. 475.
3. Zie *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 1.
4. Ezra Taft Benson, 'A New Witness for Christ', *Ensign*, november 1984, p. 7.
5. Russell M. Nelson, 'A New Harvest Time', *Ensign*, mei 1998, p. 34.
6. Zie Spencer W. Kimball, 'The Things of Eternity — Stand We in Jeopardy?' *Ensign*, januari 1977, p. 3.

THUIS

de plek waar we leren

Als wat u in de kerk leert, aansluit op wat u thuis leert, legt u een stevige basis om het evangelie na te leven.

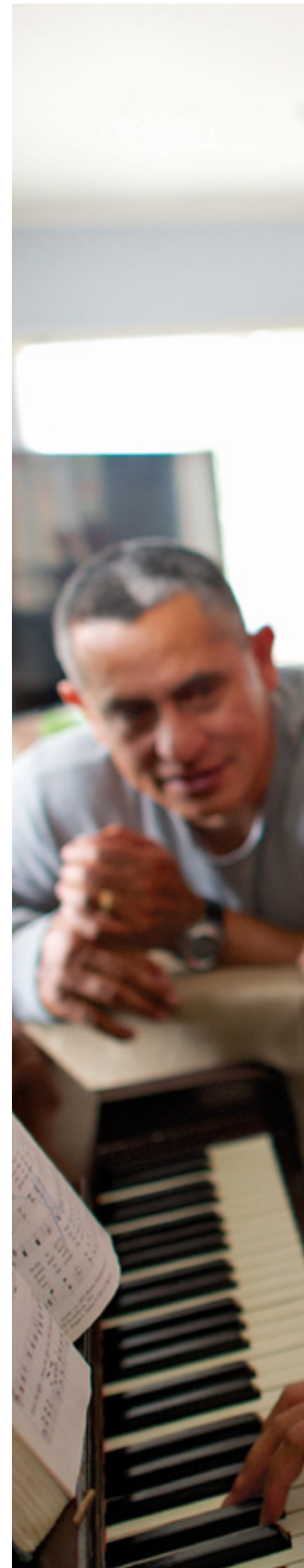
‘Wilt u alstublieft de leesopdracht voor de les van volgende week doen?’ Klinkt dat u bekend in de oren? Vaak eindigt een leerkracht zijn kerkles in vergelijkbare bewoordingen.

Het is zeker belangrijk om u op de kerklessen voor te bereiden, maar hebt u soms niet het gevoel dat u de leerstof leest en overpeinst om maar op zondag voorbereid te zijn?

Het zou in feite andersom moeten zijn.

Het onderwijs, de programma's en de activiteiten van de kerk zijn op het gezin gericht en worden door de kerk ondersteund.¹ Dat betekent dat onze kerkbijeenkomsten eigenlijk dienen om leren in het gezin te ondersteunen. Presiderende bisschop Gary E. Stevenson heeft gezegd: ‘Ons gezin is de beste plek om te onderwijzen en te leren.’² Als in het gezin het evangelie wordt onderwezen en geleerd, draagt dat een kracht in zich die tot bekering kan leiden.

Dat is de boodschap van de jaarlijkse instructie voor hulporganisaties 2014 *Learning and Teaching in the Home and the Church*, die online beschikbaar is op annualtraining.lds.org. ‘We willen het onderwijs in de kerk niet bagatelliseren’, aldus ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen. ‘Dat soort onderwijs krijgen we al ons hele leven, maar we willen wel 24 uur per dag en zeven dagen per week leren.’³ Als u die manier van leren in dagelijkse momenten van uw gezinsleven toepast, legt u een stevige basis voor een ‘huis van leren’ (LV 88:119) waar u samen met uw gezin geestelijk onderdak en geestelijke bescherming vindt.

LEREN IN HET GEZIN

U ziet misschien niet meteen resultaat, maar als u in uw dagelijkse routine kleine momenten benut om te onderwijzen en te leren, kan dat een krachtige invloed hebben. Hieronder enkele voorbeelden van hoe verschillende gezinnen deze invloed gemerkt hebben.

Eenvoudige momenten

‘Soms voelt het raar om een formeel gesprek over evangelie-onderwerpen te hebben. Wij leren onze kinderen belangrijke lessen tijdens informele onderwijsmomenten.

Er zijn ook meer informele dan formele onderwijsmomenten op een dag, dus we grijpen de kans aan om onze kinderen belangrijke beginselen te leren. Ik leer ze bijvoorbeeld onder

het boodschappen doen hoe belangrijk het is om eerlijk te zijn. Mijn kinderen leren de beginselen sneller als ze ze in de praktijk zien.’

Mona Villanueva, Filipijnen

De band versterken met een tussendoortje

‘Dankzij informele onderwijsmomenten is mijn band met mijn kinderen hechter geworden. Als we na school aan de keukentafel een tussendoortje eten, praten we over hun dag op school. Vaak vertellen ze over iets wat hun vrienden zeiden of over hoe ze zich voelden toen iemand iets zei of deed. Dan kan ik mijn getuigenis geven en met mijn kinderen praten over hoe ze zich in die situatie voelden. Als we open gesprekken hebben als de kinderen ontspannen zijn, zullen ze volgens mij sneller bereid zijn om belangrijke zaken te bespreken als dat nodig is, omdat ze erop vertrouwen dat hun ouders zullen luisteren.

Alyson Frost, Griekenland

Pendelen en praten

‘Ik breng mijn dochters elke ochtend met de bus naar school, dus we hebben veel mogelijkheden om te praten. Onlangs merkten we dat een man en vrouw ruzie hadden. Mijn dochters keken snel naar me en wachtten op mijn reactie. Ik vroeg hun wat zij van de situatie vonden. Ze vonden dat een man nooit op die manier tegen zijn vrouw mocht praten. Vervolgens hadden we een gesprek over het huwelijk en relaties. Ons halfuurtje in de bus werd op die manier een opbouwend leermoment.’

Mario Lorenz, Guatemala

Een zorgzame omgeving

‘Mijn vrouw en ik weten dat wij in de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor het onderwijzen van onze kinderen en niet de leiders, maar we zijn hen dankbaar voor wat ze doen en we helpen waar mogelijk. We hebben geweldige leiders in onze wijk die echt met de kinderen en jongeren begaan zijn en hun uiterste best doen om het beste in hen naar boven te halen en de ouders te ondersteunen. Ik heb een paar keer met de bisschop gesproken en heb een goede verstandhouding met de jeugdleiders en spreek regelmatig met hen over mijn kinderen en hun vooruitgang. Door vaak over de vooruitgang van onze kinderen te spreken, zien we hoe we ieder van hen kunnen helpen.’

Jesse N. Arumugam, Zuid-Afrika

CHRISTUS ONDERWEES OP HEUVELS EN BIJ MENSEN THUIS

‘De Heiland [was] de Meesterleeraar. [...] Zijn bediening bestond vooral uit onderwijs geven. Dat onderwijs vond echter bijna nooit in een kerk plaats. Hij onderwees waar er mensen waren. Dat was op hoofdwegen en zijwegen, op heuvels, aan het water en bij mensen thuis.

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen. In: ‘Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home’ (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.

Kracht uit de Schriften

‘Dankzij Schriftstudie leer ik over Christus en zijn eigenschappen, zodat ik zoals Hij kan worden. Ik voel de Geest dan sterker, die me leidt en toont hoe ik de dingen die ik geleerd heb kan toepassen, zodat ik tegen de beproevingen van het leven en de verleidingen van Satan gewapend ben. Zonder die zegening zou ik mijn potentieel als zoon van God niet kunnen behalen.

Nathan Woodward, Engeland

LEREN IN DE KERK:

Tien beginselen die iedere leerkracht dient te weten

We kunnen niet alleen de invloed van onderwijzen en leren in het gezin verbeteren, maar ook de ervaring in de kerkklas. Door deze tien beginselen toe te passen, bevorderen leerkrachten de bekering van hun leerlingen.

1. Overleg met de ouders, die de belangrijkste onderwijzers zijn, zodat u weet wat de behoeften van de deelnemers aan de les zijn, en speel vervolgens op die behoeften in.
2. Bereid u voor en onderwijs met de Geest. Bedenk vragen en leeractiviteiten waarmee u geestelijke gesprekken op gang brengt en de deelnemers aan de les geestelijk voedt.
3. Onderwijs mensen, geen lessen.
4. Concentreer u op de kernleer van het evangelie.
5. Ga dieper in op een of twee belangrijke beginselen in de plaats van al het lesmateriaal te behandelen.
6. Nodig de Geest uit door iedereen bij de les te betrekken (zie LV 88:122).
7. Nodig de deelnemers aan de les op krachtige wijze uit om iets te doen — niet eenvoudigweg thuis iets te lezen, maar ergens naar te leven.
8. Geef uw getuigenis over de leer — aan het eind van de les en als de Geest u daartoe aanzet.
9. Leef het evangelie na en breng ‘uw eigen huis in orde’ (zie LV 93:43–44, 50).
10. Zet met behulp van informele onderwijsmomenten het onderwijs in het dagelijkse leven voort.

NOTEN

1. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.4.
2. Gary E. Stevenson. In: ‘The Ward Council—We’re All in This Together’ (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.
3. Jeffrey R. Holland. In: ‘Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home’ (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.

BOVENOP DE wateren

*Ik had mijn hemelse Vader
gesmeekt om mijn zorgen en
wanhoop weg te nemen, maar
zonder die beproevingen zou
ik het 'belofde land' waar Hij
me naartoe leidde misschien
niet bereiken.*

Jon Warner

Ongeveer een half jaar nadat ik mijn opleiding aan het hoger beroepsonderwijs had afgerond, kreeg ik last van angstaanvallen en depressiviteit. Ik had geen idee waar die gevoelens vandaan kwamen, maar ze waren sterk en hadden een verlamme uitwerking op me.

Ik vond het moeilijk om me nog ergens op te concentreren. Op mijn werk maakte elke nieuwe opdracht me zo onrustig dat ik niet stil kon zitten. Er schoot van alles door mijn gedachten en mijn hart klopte zo snel dat ik dacht dat het uit mijn borst zou springen. Dit ging dagenlang door, en als ik aan het eind van de dag thuiskwam, liet ik me uitgeput op de bank vallen. Voordat ik er erg in had, was de avond voorbij en was er een nieuwe werkdag aangebroken.

Deze gevoelens hielden maandenlang aan, zelfs toen ik een nieuwe baan had gevonden en professionele hulp had ingeroepen.

Ik bad elke ochtend op weg naar mijn werk dat ik de kracht zou hebben om de dag door te komen en naar mijn vrouw en dochter terug te keren. Ik zag geen licht aan het eind van de tunnel en wilde het vaak opgeven. Dag in dag uit smeekte ik de hemel met betraande ogen om hulp. Ik bad oprechter dan ooit tevoren en smeekte mijn hemelse Vader om mij deze beproeving te laten begrijpen, en om mij er daarna van te verlossen.

Ik voelde me verloren in duisternis en wanhoop als ik de Geest niet voelde. Maar wanneer de Geest me verhief uit mijn hopeloosheid, vond ik het vertrouwen om door te gaan — al was het maar tot mijn volgende gebed. Ik

leerde op mijn hemelse Vader te vertrouwen voor meer dan alleen een gebed voor het eten of een nonchalant gebedje voor het slapen gaan. En als gevolg daarvan groeide ik naar Hem toe.

Heen en weer geslingerd op de golven

In mijn benauwdheid en wanhoop las ik nog eens het verhaal van de Jaredieten die het 'grote diep' overstaken (Ether 2:25). Ik kan me alleen maar voorstellen hoe zenuwachtig en verwachtingsvol ze waren toen ze aan boord van hun vaartuigen gingen. Hun reis mocht dan gevaarlijk zijn, ze wisten wel dat ze op weg waren naar 'een land [...] dat boven alle andere landen verkieslijk' was (Ether 2:15).

We lezen over hun reis:

'En het geschiedde dat de Here God een geweldige wind over het oppervlak der wateren liet waaien in de richting van het beloofde land; en aldus werden zij voor de wind op de golven der zee heen en weer geslingerd.

'En het geschiedde dat zij vele malen in de diepten der zee werden begraven wegens de huizenhoge golven die zich over hen uitstortten, en ook de grote en verschrikkelijke orkanen die veroorzaakt werden door de hevigheid van de wind.

'[...] wanneer zij dus door vele wateren omgeven waren, riepen zij de Heer aan, en Hij bracht hen wederom tevoorschijn, bovenop de wateren.

'En het geschiedde dat de wind, terwijl zij op de wateren waren, nooit ophield te waaien in de richting van het beloofde land; en aldus werden zij voor de wind voortgedreven' (Ether 6:5-8).

Die verzen kregen een hele persoonlijke betekenis voor me. Ik had het gevoel dat ik me in mijn eigen vaartuig bevond, dat de winden van angst tegen me aansloegen en de golven van depressie me overspoelden en me begroeven in de diepten van wanhoop. Als ik daardoor 'omgeven' was en ik de Heer aanriep, kon ik weer op het oppervlak komen, om daarna nogmaals onder te gaan.

Ik las vers 8 nogmaals: 'En het geschiedde dat de wind, terwijl zij op de wateren waren, nooit ophield te waaien *in de richting van het beloofde land*' (cursivering toegevoegd). Toen trof die tekst me. Dezelfde wind die de torenhoge golven veroorzaakte waarmee de vaartuigen bedolven werden, was de Jaredieten op hun reis ook tot zegen. Ik had mijn hemelse Vader gesmeekt om de wind en de golven te stillen, maar zonder die wind en golven

kon ik het 'beloofde land' waar Hij me naartoe leidde misschien niet bereiken.

Deze verzen gaven me een andere kijk op het leven. Door mijn angst en depressiviteit was ik meer op mijn hemelse Vader gaan vertrouwen. Zonder de wind en de golven had ik God misschien nooit zo goed leren kennen — en hadden de Jaredieten het beloofde land misschien nooit bereikt.

Deze ervaring is inmiddels enkele jaren geleden. En voorlopig waaien mijn winden van angst niet meer en word ik niet meer begraven onder mijn golven van depressiviteit. Maar als de storm terugkeert, zal ik de Heer aanroepen en dankbaar zijn, in het besef dat rustige zeeën geen vaartuigen naar het beloofde land brengen — en stormachtige zeeën wél. ■

De auteur woont in Utah (VS).

RAAK NOOIT UW GELOOF KWIJT

'Hoe [gaat u] om met de psychische of emotionele problemen waar u of een van uw dierbaren mee te maken krijgt? Verlies eerst en vooral niet uw geloof in uw hemelse Vader, die meer van u houdt dan u beseft. [...]

'Houd u aan de beproefde aanbiddingsmomenten die de Geest van de Heer in uw leven brengen. Raadpleeg leiders die de sleutels voor uw geestelijke welzijn dragen. Vraag om een priesterschapszegen en put er kracht uit. Neem elke week deel aan het avondmaal, en houd u vast aan de vervolmakende beloften van de verzoening van Jezus Christus. [...]

Gebroken breinen kunnen genezen zoals gebroken botten en gebroken harten worden genezen. Terwijl God bezig is met die herstelwerkzaamheden kunnen wij bijstand bieden door barmhartig en vriendelijk te zijn, en geen kritiek te leveren.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Als een gebroken kruik', *Liahona*, november 2013, pp. 40, 41.

BEKERING EN
VERANDERING IN

Chili

In 1956 vonden de eerste dopen in Chili plaats. Nu heeft de kerk er 1 tempel, 9 zendingsgebieden, 74 ringen en bijna 600.000 leden.

Néstor Curbelo

Adviseur kerkgeschiedenis, gebied Zuid-Amerika-Zuid

In de loop van hun 58-jarige geschiedenis hebben de kerkleden in Chili blijk gegeven van hun vermogen om van koers te veranderen en hun levenskoers af te stemmen op de richting die de profeten aangaven. Deze mentaliteit heeft bijgedragen tot de buitengewone groei van de kerk die hier de afgelopen halve eeuw heeft plaatsgevonden. Tegenwoordig heeft Chili bijna zeshonderdduizend leden, wat betekent dat één op de dertig Chilenen lid van de kerk is.¹

Apostel bezoekt Chili

In 1851 arriveerde ouderling Parley P. Pratt (1807–1857) van het Quorum der Twaalf Apostelen in Valparaíso om de kerk in Chili te vestigen. Maar doordat hij noch zijn reisgezellen Spaans spraken, ze erg weinig geld bij zich hadden en er geen godsdienstvrijheid heerste, konden ze de kerk niet in dat land vestigen.

Leerkrachten en leerlingen uit de vierde klas van kerschool Colegio A.D. Palmer, circa 1966.

Ouderling Pratt deed de volgende aanbeveling aan president Brigham Young (1801–1877): ‘We zouden het Boek van Mormon en wat goedkope publicaties in het Spaans moeten vertalen en laten drukken, en dan kunnen we de sleutel omdraaien voor deze landen zodat de levende priesterschap wat lectuur te lezen heeft — ja, de geschriften die de beloften van God bevatten, de gebeden en het geloof van de mensen uit de oudheid, en de kracht en de Geest Gods om met hen het huis Israëls te herstellen.’²

Vestiging van de kerk

Ondanks de poging van ouderling Pratt gingen er honderd jaren voorbij voordat de kerk permanent in Chili werd gevestigd. In 1956 werden de ouderlingen Joseph Bentley en Verle Allred uit het zendingsgebied Argentinië naar Chili gestuurd om daar het evangelie te verkondigen omdat het land zich in godsdienstige kwesties inmiddels toleranter opstelde. In Santiago kregen deze zendelingen de steun van de familie Fotheringham, die van Panama naar Chili

was verhuisd en erop had gehoopt dat de zendelingen zouden komen.

Op 25 november 1956 werden in een zwembad van de countryclub in Santiago de eerste dopen verricht. Ouderling Allred herinnert zich: ‘We gingen voor zonsopgang naar de countryclub en hielden een dienst met een gebed en korte toespraakjes. Ik ging met broeder Garcia het water in en doopte hem eerst, en daarna acht anderen. Het was een bijzondere gelegenheid. We hadden allemaal een onvergetelijk gevoel. [...] Deze leden zouden pioniers van de kerk in Chili worden, en ik meen dat ze stuk voor stuk trouw zijn gebleven tot hun dood: zowel de Garcías, de Saldaños als zuster Lanzarotti.’³

Leiders roepen

In februari 1959 bezocht Spencer W. Kimball (1895–1985) van het Quorum der Twaalf Apostelen Chili en maakte nadrukkelijk duidelijk dat het noodzakelijk was om plaatselijke leiders op te leiden. Een van de eerste

plaatselijke leiders was Carlos Cifuentes, raadgever van zendingspresident Robert Burton. Ouderling Julio Jaramillo, die later gebiedszeventiger en tempelpresident werd, vertelde over het volgende voorval: 'Ik kreeg voor het eerst een indruk van broeder Cifuentes toen ik na mijn doop voor een priesterschapsvergadering werd uitgenodigd. Toen de vergadering begon, ging hij naar het spreekgestoelte, en het enige wat ik zag, was dat zijn nagels in de rouw waren. Ik dacht: hoe kan die man nou een vergadering met de zendingspresident leiden terwijl hij zulke vieze handen heeft? Maar dat was voordat hij begon te spreken, want toen vergat ik alles omdat ik zijn geest voelde. Hij legde in eenvoudige bewoordingen diepzinnige

Ouderling Eduardo A. Lamartine, voormalig gebiedszeventiger, en de huidige adviseur kerkgeschiedenis in Chili, heeft het volgende over het onderwijsprogramma gezegd: 'De scholen in Chili hadden veel invloed op de academische en geestelijke opleiding van duizenden jonge mensen, en dit droeg in de jaren daarna bij aan de voorbereiding van leiders en zendingen.'⁵

Het seminarie- en instituutprogramma in Chili begon in 1972. Aanvankelijk namen de leerlingen deel aan een thuisstudieprogramma met wekelijkse lessen. Later werden er meer lessen gegeven. Die programma's waren de jonge mensen in dit land tot zegen en droegen bij tot hun voorbereiding op een voltijdzending. Ouderling Eduardo Ayala,

1851: Ouderling Parley P. Pratt reist naar Valparaíso maar kan de kerk niet vestigen in Chili

► *1926: Ouderling Melvin J. Ballard profeteert tijdens een getuigenisdienst over de toekomstige groei en kracht van de kerk in Zuid-Amerika*

► *1956: De eerste zendingen, Joseph C. Bentley en Verle M. Allred, arriveren in Santiago; de eerste dopen vinden plaats*

denkbeelden aan ons uit. Hij was monteur en werkte tot zaterdagavond laat aan zware machines, waste daarna zijn handen, maar kon met de beperkte middelen in zijn werkplaats niet al het vet verwijderen. Ik leerde dat ik mensen niet op hun uiterlijk moet beoordelen, maar moet waarderen voor wie ze in werkelijkheid zijn.'⁴

Het opkomend geslacht sterken

In de jaren zestig en zeventig werd de kerk in Chili niet alleen gesterkt door een toenemend aantal ervaren plaatselijke leiders, maar ook door diverse bouw- en onderwijsprogramma's. Er werden kerken, seminaries, instituten en scholen van de kerk gebouwd.

In maart 1964 stichtte de kerk haar eerste twee scholen in Chili. Uiteindelijk werden er diverse scholen geopend en schreef men ruim 2.600 leerlingen in. Eind jaren zeventig en begin jaren tachtig gingen er meer goede openbare scholen open en kondigde de kerk de sluiting van de scholen in Chili aan.

Het instituut voor godsdienstonderwijs in Temuco is een van de vijftig soortgelijke instituten in Chili.

President Gordon B. Hinckley spreekt in 1996 te Santiago 48 duizend heiligen der laatste dagen toe.

voormalig lid van de Zeventig, was een van de eerste seminariëleerkrachten en werkte later voor de kerkelijke onderwijsinstellingen in Chili. Hij zei: ‘De Heer heeft de jonge mensen gekozen die daar toen waren, en velen van hen hebben een zending vervuld en zijn geweldige leiders met een fijn gezin. [...] Wat mij betreft waren het seminarie en instituut een weg tot heil in een roerige tijd voor ons land, en ik ben dankbaar dat ik geroepen werd om voor de onderwijsinstellingen te werken.’⁶

De eerste ring

Op zondag 19 november 1972 stichtte ouderling Gordon B. Hinckley (1910–2008), destijds lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, in Chili de ring Santiago. Carlos Cifuentes werd de ringpresident.

Uit de voorbereidingen op de ring bleek het karakter van de heiligen in Chili, en hun bereidheid om de profeten te volgen. Ouderling Hinckley was al enkele maanden daarvoor in Chili aangekomen om de ring voor te bereiden. Maar

nadat hij gesprekken had gehouden, werd het uitgesteld. Veel mensen hadden financiële problemen en een aantal leden had moeite om zich aan de wet van tiende te houden.

Ouderling Hinckley legde later uit: ‘Ik kwam een half jaar later terug en kwam tijdens de gesprekken tot de conclusie dat het geloof was opgebloeid; men wandelde in eerlijkheid voor de Heer, de ring werd gesticht en sindsdien is er sprake van groei en bloei.’⁷

Pioniers in het grensgebied

Er zijn tegenwoordig twee ringen in Arica, de noordelijkste stad van Chili. Uit het verhaal van Gladys en Juan Benavidez, de eerste bekeerlingen in Arica, blijken hun pioniersgeest en de goddelijke hand in de oprichting van de kerk in heel Chili.

Broeder Benavidez maakte in 1961 kennis met de kerk toen de wind enkele papieren in zijn richting blies: ‘Het bleken bladzijden te zijn uit *Het Beste van Reader’s Digest* met een uitgebreid artikel over “De mormonen”,

hun levenswijze en hun geloofsovertuiging', vertelde hij.

Kort daarna kreeg hij een ernstige ziekte waarvoor hij in Santiago behandeld moest worden. 'Toen ik daar was, ging ik bij mijn zus langs en hoorde dat zij lid van de kerk was geworden', zei hij. Ze nodigde me uit voor een speciale conferentie. Toen ik naar het openingsgebed luisterde en mij op de woorden concentreerde, voelde ik grote vreugde in mijn hele lichaam en herkende ik de invloed van de Heilige Geest. Aan het eind van de conferentie namen de zendelingen

marxistische regering. Kerkleden hadden het moeilijk omdat voedsel en medicijnen schaars waren, de zendelingen geregeld werden lastiggevallen, en de kerk negatieve aandacht in de media kreeg.

In 1973 leidde de financiële en sociale crisis tot een militaire staatsgreep en dictatuur die tot 1990 duurde. Hoewel Chili nu een bloeiende democratie is, waren die twee decennia een moeilijke periode voor de leden. Tegenstanders van de militaire dictatuur vielen kerkgebouwen en leden aan, omdat ze dachten dat de kerk de belangen

1957: De kerk officieel erkend in Chili

1960: Concepción getroffen door een zware aardbeving; de kerk stuurt humanitaire hulp

► *1961: Het zendingsgebied Chili opgericht met Asael Delbert Palmer als president*

1962: De eerste spadesteek voor het eerste kerkgebouw in Santiago

me mee naar voren om ouderling Ezra Taft Benson (1899–1994), die toen lid was van het Quorum der Twaalf, een hand te geven.'

Broeder Benavidez ging terug naar Arica en vertelde zijn vriendin, Gladys Aguilar, die nu zijn echtgenote is, wat hij had meege maakt. Enkele dagen later zag Gladys twee zendelingen langs haar huis lopen. 'We zochten ze snel op', vertelde broeder Benavidez. 'Op 1 juli 1961 werden we gedoopt, en de familie van mijn vrouw ook. Tegenwoordig hebben we kinderen en kleinkinderen in de kerk. Ik ben de Heer erg dankbaar voor die windvlaag die mij informatie over de kerk in handen speelde.'⁸

Een moeilijke periode

Na de verkiezingen van 1970 werd dr. Salvador Allende president van een

van de Amerikaanse overheid vertegenwoordigde. Ouderling Ayala, die toen ringpresident was, zei daarover: 'We vergaderden met de algemene autoriteiten, en zij zeiden: "Wees alstublieft verstandig, bid veel en doe wat er nodig is om te zorgen dat de leden de orde in de wijken en gemeenten bewaren."⁹

Niettegenstaande de financiële moeilijkheden en de politieke tegenstand die de Chileense maatschappij begin jaren tachtig verdeelden, groeide de kerk snel. Van 1970 tot en met 1985 nam het ledental in Chili van 15.728 tot 169.361 toe.

De Santiagotempel

In 1980 werden de heiligen gezegend met de aankondiging dat er een tempel in Santiago zou worden gebouwd.

'Ik was een jongeman van twaalf jaar toen ik de evangelieboodschap hoorde. Ik wist meteen dat die waar was. In de 46 jaren die sindsdien voorbij zijn gegaan, ben ik gezegend door de toegewijde inzet van zoveel leiders die hun uiterste best deden. Nu de nieuwe generaties aan bod komen, vertrouw ik er blijmoedig op dat de Heer dit land zal blijven zegenen terwijl de visie van de profeten aangaande Chili steeds meer werkelijkheid wordt.'¹²

Ouderling Jorge F. Zeballos, lid van de Zeventig uit Chili

Toen president Spencer W. Kimball de bouwgrond voor de tempel inwijdde, was hij erg zwak; maar met zijn aanwezigheid betoonde hij de heiligen in Zuid-Amerika, met wie hij sinds 1959 had samengewerkt, zijn liefde. Zuster Adriana Guerra de Sepúlveda, die tijdens de bijeenkomst als tolk voor zuster Kimball optrad, zei: ‘Toen ik de profeet zag, een kleine man met een engelachtig gezicht, begon ik te wenen en was ik niet in staat om iets tegen hem te zeggen. Het was de eerste keer dat ik naast een profeet stond. De spreekbuis van de

het instrueren van nieuwe leiders en hield toezicht op het stichten, opheffen en samenvoegen van honderden wijken en tientallen ringen. Die reorganisatie en instructie waren nodig vanwege de snelle groei van de kerk in het land. Door zijn leiderschap werden de units gesterkt en werd de kerk in Chili op de toekomst voorbereid.

Bovendien deed ouderling Holland in Chili enkele belangrijke contacten op. Ouderling Carl B. Pratt van de Zeventig, raadgever in dat gebiedspresidium, beschreef enkele van die belangrijke contacten: ‘Ouderling Holland

1972: De eerste ring in Chili opgericht te Santiago

1977: In Santiago wordt de eerste gebiedsconferentie gehouden met president Kimball en andere algemene autoriteiten

◀ 1981: Vestiging van een opleidingscentrum voor zendelingen in Santiago

◀ 1983: President Gordon B. Hinckley wijdt de Santiago-tempel (Chili) in

Heer op aarde in mijn eigen land zien, was geweldig.’¹⁰

De tempel werd in 1983 ingewijd. Het was de tweede tempel in Zuid-Amerika, en de eerste in een Spaanstalig land.

Ouderling Jeffrey R. Holland in Chili

In augustus 2002 wees het Eerste Presidium twee leden van het Quorum der Twaalf Apostelen aan om twee gebieden van de kerk te presideren: ouderling Dallin H. Oaks werd toegewezen aan de Filipijnen, en ouderling Jeffrey R. Holland aan Chili. De invloed die ouderling Holland tijdens zijn bediening op Chili had was onmetelijk en zal nog generaties lang van invloed zijn.

Ouderling Holland legde vooral nadruk op de noodzaak om een voorbeeld te zijn in leiden op de wijze van de Heer. Hij hielp met

Na de aardbeving van 2010 stellen jongeren en volwassenen in het kader van een hulpactie van Mormoonse Helpende Handen hygiënesets samen.

DE GROEI VAN DE KERK IN CHILI

DE KERK IN CHILI

Wijken en gemeenten: 622

Aantal ringen: 74

Zendingsgebieden: 9

Tempels: 1 (en nog 1
aangekondigd)

Centra voor

familiegeschiedenis: 99

◀ 1990: Ouderling Eduardo Ayala uit Chili geroepen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig

◀ 2002: Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen als president van het gebied Chili

▶ 2008: Ouderling Jorge F. Zeballos uit Chili geroepen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig

2009: Concepciónstempel (Chili) aangekondigd

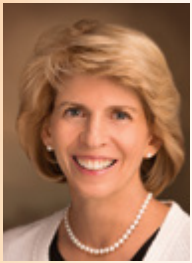
kreeg een nauwe band met Ricardo Lagos [de president van Chili] en zijn vrouw; ze zetten verscheidene humanitaire-hulpprojecten op touw. Ouderling Holland leerde ook Apostolic Nuncio [een hoge katholieke functionaris] en andere vooraanstaande personen in Chili kennen.¹¹

Vertrouwen in de toekomst

De inzet van de ouderlingen Parley P. Pratt en Jeffrey R. Holland, de opofferingen van de eerste zendelingen in Santiago, de toewijding van leiders zoals Carlos Sifuentes en andere pioniers in Chili, en het geloof en de toewijding van honderdduizenden mensen die in de loop van ruim een halve eeuw lid van de kerk zijn geworden, hebben voor de kerk in Chili een stevig fundament gelegd. Tegenwoordig heeft het land een tempel (en is er een tweede aangekondigd), een opleidingscentrum voor zendelingen, 9 zendingsgebieden en 74 ringen. De toekomst biedt onbeperkte mogelijkheden voor het werk om allen uit te nodigen tot Christus te komen. ■

NOTEN

1. Zie *Deseret News 2013 Church Almanac*, p. 454.
2. *Autobiography of Parley P. Pratt*, geredigeerd door Scot Facer Proctor en Maurine Jensen Proctor (2000), p. 504.
3. Verle Allred, aangehaald door Néstor Curbelo in *LDS in South America: Chile Sur*, deel 1 (2008), p. 6.
4. Julio Jaramillo, aangehaald door Néstor Curbelo in *LDS in South America: Chile*, deel 1 (2006), pp. 4–5.
5. Eduardo Adrian Lamartine Aguila, historisch overzicht verstrekt aan de auteur, november 2013.
6. Eduardo Ayala, aangehaald door Néstor Curbelo in *LDS in South America: Chile*, deel 1 (2006), pp. 44, 45.
7. Gordon B. Hinckley, aangehaald door Rodolfo Acevedo A. in *Alturas Sagradas: Templo de Santiago de Chile*, p. 100.
8. Néstor Curbelo, 'Blossoming in the Desert', *Church News*, 9 november 1996, pp. 8–9.
9. Eduardo Ayala, aangehaald door Néstor Curbelo in *LDS in South America: Chile*, deel 1 (2006), p. 33.
10. Adriana Guerra de Sepúlveda, aangehaald door Néstor Curbelo in *LDS in South America: Chile*, (2006), p. 16.
11. Carl B. Pratt, aangehaald door Néstor Curbelo in *Colombia: investigación histórica*, deel 1 (2010), p. 16.
12. Jorge F. Zeballos, citaat uit een brief aan de auteur, januari 2014.

Carol F. McConkie
Eerste raadgeefster
in het algemeen
jongevrouwenpresidium

DE MOED OM **FATSOENLIJKE** KLEDING TE KIEZEN

Wat kunnen we onze zoons en dochters leren waardoor ze de moed krijgen om fatsoenlijke kleding te kiezen in een wereld die geneigd is hun deugdzame keuzes te bespotten?

Waarom is fatsoen zo belangrijk? Waarom doet jurklengte, halslijn of een T-shirt er voor de Heer toe? Ik heb vijf dochters en twee zoons, en zoals u zich kunt voorstellen, komt het onderwerp fatsoenlijke kleding wel eens aan de orde bij ons thuis. Maar in de loop der jaren heb ik ondervonden dat je anderen het beste een gevoel voor fatsoen bijbrengt door ze in de leer te onderwijzen en zelf een goed voorbeeld te geven. Door de leer begrijpen onze kinderen waarom het zo belangrijk is zich fatsoenlijk te kleden, en door ons voorbeeld zien ze welke fijne zegeningen je krijgt als je je fatsoenlijk kleedt.

Wat is fatsoen?

Het is een beginsel van God waar we uit kunnen leren dat we ons lichaam in dit sterfelijk leven op gepaste manieren moeten gebruiken. In *Trouw aan het geloof* staat deze definitie van fatsoen: 'Fatsoen komt tot uiting in onze wijze van kleden, in onze uiterlijke verzorging, in ons taalgebruik en in ons gedrag. Fatsoen weerspiegelt een nederige instelling.'¹ Fatsoen is niet ijdel en pocht niet. Fatsoenlijke mensen gebruiken hun lichaam of gedrag niet om goedkeuring van de wereld te krijgen of om aandacht te trekken voor hun werkelijke of veronderstelde prestaties of aantrekkelijke eigenschappen.

Bedenk alstublieft dat de hier vermelde beginselen van fatsoen gelden voor man en vrouw, zoon en dochter. En bedenk dat we weliswaar fatsoen verkondigen en er een voorbeeld van zijn, maar dat we hen die voor een korte rok of 'regenbooghaar en protserige ringen' kiezen nooit veroordelen.² We zijn altijd een voorbeeld van begrip en christelijke naastenliefde voor een ander, terwijl we zelf trouw blijven aan de normen die de Heer ons heeft gegeven.

Ik getuig dat de keuzes die we doen om fatsoenlijk te zijn in ons uiterlijk en gedrag een duidelijk signaal geven dat wij onze identiteit als zoons en dochters van God begrijpen en dat wij ervoor gekozen hebben om in heilige plaatsen te staan.

Ik vind dit een mooie Schrifttekst: 'Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont? [...] want de tempel van God is heilig, en deze tempel bent u' (1 Korinthe 3:16–17). Ons lichaam is de tempel van onze geest. En het is in deze tempel dat we het gezelschap van de Heilige Geest uitnodigen. Ik geloof dat we *ons getuigenis van God de eeuwige Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, uitdragen en naleven* als we ons fatsoenlijk kleden en gedragen. Met ons uiterlijk getuigen we dat we een discipel van Jezus Christus zijn en dat we zijn evangelie naleven.

Waarom is fatsoen belangrijk?

We leven in een wereld van goed en kwaad, en ons lichaam is of voor rechtschapen of voor kwade doeleinden te gebruiken. Maar we weten dat ons waardevolle lichaam een geschenk van God is. Het is heilig. Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Voor hen die het heilsplan kennen en begrijpen is bezoedeling van het lichaam een opstandige daad [zie Mosiah 2:36–37] en een ontkenning van onze ware identiteit als zoon of dochter van God.'³ We kiezen ervoor om ons lichaam te verzorgen en te beschermen zodat we als een werktuig in Gods hand zijn heerlijke doeleinden mogen verwezenlijken (zie Alma 26:3). Als we pal willen staan voor de Heiland en zijn werk, moeten we ons afvragen: als de Heiland bij ons stond, zouden we ons dan prettig voelen in de kleding die we droegen?

Als we fatsoenlijk zijn in kleding, voorkomen en gedachten, bewijzen we dat we onze verbonden begrijpen waardoor we zegeningen, bescherming en kracht krijgen ter voorbereiding op onze terugkeer naar zijn tegenwoordigheid. Bij onze doop verlieten we de wereld en gingen we Gods koninkrijk binnen. Voor ons moet alles anders zijn. Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Door voor zijn koninkrijk te kiezen, onderscheiden wij ons van de wereld, zonder ons te isoleren. Onze kleding is fatsoenlijk, onze gedachten zijn rein, onze taal is netjes.’⁴

Fatsoen is een beginsel waarmee we veilig op het verbondspad naar God kunnen blijven. Met fatsoen in kleding, voorkomen, gedachten en gedrag kunnen we ons beter voorbereiden op het sluiten en nakomen van heilige tempelverbonden. God gaf Adam en Eva kleren van huiden voordat Hij ze de hof uitstuurde. Zo heeft God ons in het sterfelijk leven ook bekleed met verbonden, en onze heilige tempelonderkleding is daar het zinnebeeld van.

Wat zijn de zegeningen van fatsoen?

Wat kunnen we onze zoons en dochters leren waardoor ze de moed krijgen om voor fatsoen te kiezen in een wereld die geneigd is hun deugdzame en reine keuzes te bespotten? Zien zij dat wij ons lichaam gebruiken om aandacht te trekken of om God te verheerlijken?

Met fatsoen in woord en daad, voorkomen en gedrag kunnen wij drie zegeningen verkrijgen die ons kracht geven en betere mensen van ons maken.

1. Fatsoen opent de deur naar het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest. Ouderling Hales heeft gezegd: ‘Fatsoen is zelfs essentieel om de Geest bij ons te hebben.’⁵

Laten we onze kinderen uitleggen dat het niet verstandig is om ook maar iets te doen waardoor ze zich ‘de onuitsprekelijke gave van de Heilige Geest’ ontzeggen (LV 121:26). Laat ze weten dat zijn heilige gezelschap vergezeld gaat van waardevolle en krachtige geestelijke gaven. God heeft beloofd: ‘Ik zal u van mijn Geest meedelen, die uw verstand zal verlichten, die uw ziel met vreugde zal vervullen; [...] en dan zult gij alle dingen weten, ofwel hierdoor zult u alle dingen weten die u maar van Mij verlangt, die

verband houden met de dingen der gerechtigheid, vol geloof vertrouwend op Mij dat u zult ontvangen’ (LV 11:13–14). Kennis, wijsheid en getuigenis; vreugde, gemoedsrust en geluk — dat zijn enkele grote zegeningen die we onze kinderen kunnen beloven als we ze aanmoedigen om fatsoenlijk te leven en in aanmerking te komen voor het gezelschap van de Heilige Geest.

Een van de problemen van fatsoenlijke kleding is dat de mode en de normen voor sociaal acceptabel gedrag regelmatig veranderen. De normen van de Heer veranderen niet. Leer jongemannen en jongevrouwen om open te staan voor de Geest als ze kiezen wat ze zullen dragen, zeggen en doen. Leven ze zo dat ze in aanmerking komen voor leiding van de Geest, dan hoeven ze niet zo te zijn als de wereld.

Onze kinderen hebben de gave van de Heilige Geest ontvangen en reizen over het verbondspad dat naar de tempel leidt en terug naar God. We moeten een goed voorbeeld voor ze zijn en ze verzekeren dat ze geleid, beschermd getroost en gezuiverd zullen worden als ze zo leven dat ze in aanmerking komen voor de hulp van de Heilige Geest.

2. We kunnen onze zoons en dochters leren dat we met een fatsoenlijk voorkomen en fatsoenlijk gedrag beter beschermd worden tegen de vernietigende invloeden van de wereld. Een van de meest misleidende wapens die tegen ons worden ingezet, is de maatschappelijk aanvaarde houding dat zedelijkheid ouderwets is.

Leer jongemannen en jonge vrouwen om open te staan voor de Geest als ze kiezen wat ze zullen dragen, zeggen en doen. Leven ze zo dat ze in aanmerking komen voor leiding van de Geest, dan hoeven ze niet zo te zijn als de wereld.

Fatsoen behoedt ons voor dergelijke kwade invloeden en beschermt onze kuisheid en deugd. Luister maar eens naar deze woorden uit *Voor de kracht van de jeugd*: ‘Doe [vóór het huwelijk] niets wat seksuele gevoelens kan oproepen.’⁶ Een onfatsoenlijk voorkomen en gedrag roept vaak seksuele gevoelens op, verlaagt drempels en vergroot de verleiding om de wet van kuisheid te overtreden.

Ouderling Hales heeft gezegd: ‘Fatsoen en reinheid, zowel in gedachte als daad, gaan hand in hand. Fatsoen bepaalt dus uiteindelijk ons karakter, omdat het onze gedachten, gedrag en beslissingen beïnvloedt.’⁷ Breng onze jongemannen en jonge vrouwen fatsoen bij, en geef er zelf een goed voorbeeld in, om ze voor te bereiden op het verdedigen en beschermen van hun voortplantingsvermogen. Help ze om de liefdesuiting tussen man en vrouw heilig te houden en voor het huwelijk te bewaren.

3. Door fatsoen kunnen wij ‘te allen tijde [...] als getuige van God’ optreden (Mosiah 18:9). De Heiland heeft gezegd: ‘Houdt uw licht omhoog, opdat het voor

de wereld zal schijnen. ‘Ik ben het licht dat gij omhoog zult houden’ (3 Nephi 18:24). Wij hebben de goddelijke opdracht om een lichtbaken voor de wereld te zijn, te tonen welke vreugde we krijgen door het evangelie na te leven, en het koninkrijk van God op aarde op te bouwen. Ieder van ons weerspiegelt het licht van Christus als we fatsoenlijk en rein zijn, en de geboden onderhouden. Fatsoen geeft blijk van ons getuigenis van de Heiland en het evangelie van Jezus Christus.

Wat zijn degenen die door de Heilige Geest geleid worden bekoorlijk en gezegend. Zij beschermen zichzelf tegen wereldsheid en treden op als Gods getuigen voor de wereld. En wat zijn zij die alle zoons en dochters van Zion fatsoen bijbrengen en er een goed voorbeeld in zijn gezegend.

Daar wij een verbond hebben gesloten om de Heiland te volgen en ernaar verlangen om alle zegeningen van zijn verzoening te ontvangen, is er maar één outfit die van belang is. Moroni schrijft: ‘En ontwaak en verhef u uit het stof, [...] en bekleed u met uw *pronkgewaden*, o dochter van Zion; [...] opdat de verbonden van de eeuwige Vader [...] zullen worden vervuld’ (Moroni 10:31; cursivering toegevoegd).

Die pronkgewaden zijn de mantels van rechtschapenheid die degenen dragen die zich aan hun verbonden hebben gehouden. Bereiden wij onze kinderen voor om die pronkgewaden te dragen?

Ik getuig dat wij ons heil in Christus vinden en dat zij die zich aan hun verbonden hebben gehouden ‘bekleed zijnde met zuiverheid, ja, met de mantel der gerechtigheid, [...] een volmaakte kennis [zullen hebben] van hun vreugde en hun rechtvaardigheid’ (2 Nephi 9:14). ■

Naar een toespraak, op 2 mei 2013 gehouden in een vrouwenconferentie aan de Brigham Young University.

NOTEN

1. *Trouw aan het geloof: evangeliewijzer* (2004), p. 43.
2. Jeffrey R. Holland, ‘Israël, hoor, God roept u allen’, CES-haardvuuravond, 9 september 2012, cesdevotionals.lds.org.
3. David A. Bednar, ‘Wij geloven kuis te moeten zijn’, *Liahona*, mei 2013, p. 43.
4. Zie Robert D. Hales, ‘Het doopverbond: in het koninkrijk en vvan het koninkrijk zijn’, *Liahona*, januari 2000, p. 8.
5. Robert D. Hales, ‘Fatsoen: eerbied voor de Heer’, *Liahona*, augustus 2008, p. 18.
6. *Voor de kracht van de jeugd* (2011), p. 36.
7. Robert D. Hales, *Liahona*, augustus 2008, p. 19.

MIJN GEBED IN DE NOORDZEE

Toen ik zeventien was, woonden we op het eiland Andabeløy in het zuiden van Noorwegen. Mijn vader werd op Andabeløy lid van de kerk en ik werd er in zee gedoopt.

Ik was toen visser en had veel ervaring met het besturen van een boot. Mijn vader gaf me de leiding over onze zeetaxidienst voor de bewoners.

Op een dag in 1941 werden we door een arts uit het noordelijke Flekkefjord opgebeld. Een vrouw die per boot twee uur van ons vandaan woonde, had dringend medische hulp nodig. Dr. Hoffman vroeg of ik hem naar haar kon brengen, maar

mijn ouders maakten zich zorgen over de storm die op de Noordzee woedde. We besloten te bidden en onze hemelse Vader te vragen wat te doen. We ontvingen het antwoord dat ik moest gaan.

Toen ik *Tryg*, mijn vissersboot van tien meter, de zee in liet, was het weer erg slecht en de golven hoog. Ik haalde de arts op en voer door de fjord naar de open zee. We moesten naar een plaats ten noorden van Lista aan de rotsachtige zuidkust van Noorwegen, die bekend stond om het stormachtige weer en de vele gevallen van schipbreuk.

Ik stuurde de boot door de storm

heen tot we een rotsachtige inham van zo'n twaalf meter tegenkwamen die op onze bestemming uitmondde. De golven waren zo hoog dat ik de boot in de inham niet onder controle zou kunnen houden. Ze kolkten de inham in en spatten op de rotsen uit elkaar.

'Wat moeten we doen?' vroeg de arts in het stormgeraas.

'We moeten erover bidden', antwoordde ik.

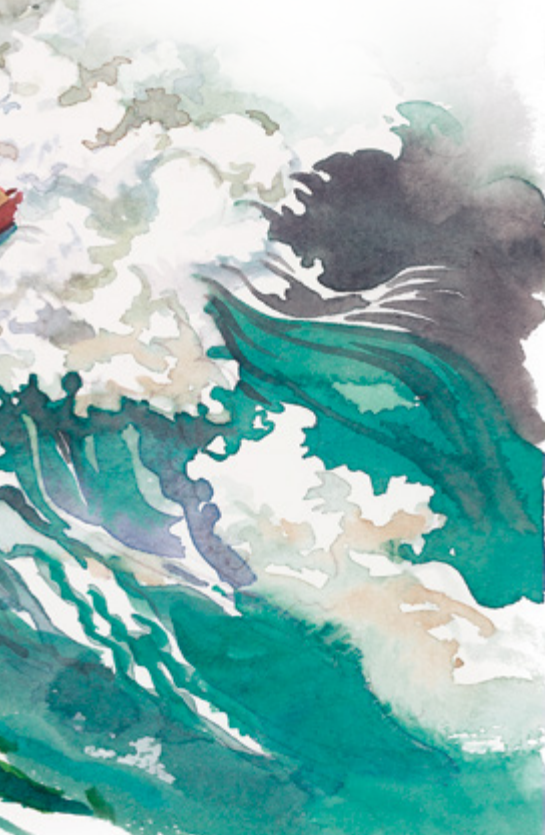
Ik stopte, bad en vroeg mijn hemelse Vader om leiding. Vlak nadat ik amen gezegd had, kreeg ik een duidelijk antwoord. Ik moest plots aan een verhaal denken dat

een oude visser me verteld had. Hij had in een zware storm in ditzelfde gebied gevist en kon niet aan land gaan. Terwijl hij wachtte tot de storm ging liggen, merkte hij dat de golven een patroon volgden. Na drie grote golven was er telkens een korte kalme periode die lang genoeg duurde om aan land te gaan.

Ik had hier vele keren gevist, maar nog nooit een patroon in de golven gezien. Maar ik bracht de boot vóór de inham, waar we wachtten tot de drie grote golven voorbij waren. Er volgde inderdaad plots een kalme periode. Ik stuurde de boot voorwaarts over het vreedzame water

De golven waren zo hoog dat ik de boot in de inham niet onder controle zou kunnen houden.

van de baai en bracht dr. Hoffman veilig aan wal. Hij haastte zich naar de zieke vrouw terwijl ik bij de boot wachtte. Ik was dankbaar dat mijn hemelse Vader mijn gebed beantwoord had.

Toen de arts ongeveer een uur later terugkwam, riep hij: 'We hebben haar leven gered!'

Opgelucht door het goede nieuws en het kalmere weer stuurde ik de boot zonder problemen huiswaarts.

Ik getuig dat we moeten bidden als we hulp nodig hebben. Ik weet dat onze hemelse Vader antwoordt. ■
Olaf Thorlief Jensen, Utah (VS)

HIJ HEEFT U LIEF

Ik zat tijdens de inwijding van de Memphistempel (Tennessee) bij het orgel in een hoekje van de celestiale zaal. President James E. Faust (1920–2007), die van 1995 t/m 2007 lid van het Eerste Presidium was, was gekomen om de tempel in te wijden. Hij zat met enkele andere leiders achter de microfoon. Een plaatselijk kerkkoor kwam binnen en ging achter ze staan.

Een jongevrouw die ik les gaf, was lid van het koor. Tijdens de dienst bad ik dat ze zou krijgen waar ze voor gekomen was. Ze had mij toevertrouwd dat ze die dag naar de tempelinwijding ging om erachter te komen hoe zij er bij de Heer voor stond. Ze had in het verleden ernstige zonden begaan. En hoewel ze zich ervan bekeerd had, vond ze het nog

steeds moeilijk om zelfvertrouwen te hebben, en was niet eens zeker of het wel gepast was dat ze in het koor zong.

Ik staarde naar president Faust en vond dat hij er als vertegenwoordiger van de Heer in het Eerste Presidium iets aan zou moeten kunnen doen. Maar hoe kon ik hem dat zeggen, en hoe kon hij nou iets doen? Na de bijeenkomst zou hij de ruimte verlaten op dezelfde manier waarop hij binnen was gekomen — zonder aan mensen voorgesteld te worden, zonder handen te schudden, zonder een praatje te maken. Ik begreep dat hij het druk had en reisplannen had, maar toch bad ik.

President Faust was diep in gedachten verzonken. Hij keek me een tijdje aan, met zijn wenkbrauwen gefronst. Toen de dienst voorbij was, kwam er een blijde uitdrukking op zijn gelaat.

Hij keek me nogmaals aan, stond plotseling op, draaide zich om en strekte zijn arm zo ver uit als hij kon. Hij wees rechtstreeks naar mijn vriendin. Toen zei hij stellig en hardop: 'De Heer heeft je lief!'

Het gebaar van president Faust was maar klein en eenvoudig, maar was zo krachtig dat het alleen maar door de Heilige Geest ingegeven had kunnen zijn, want ik kon dat niet. Die paar woorden waren mijn vriendin tot zegen en steunden mij in mijn overtuiging dat de Heer zich bewust is van de details van ons leven, en dat 'door kleine en eenvoudige dingen [...] grote dingen teweeg [worden] gebracht' (Alma 37:6). ■

Alice Victoria Weston-Sherwood,
Arkansas (VS)

IK HOORDE DE KINDEREN

Ik wilde nooit meer een klinische depressie meemaken. Maar toen ik er twaalf jaar geen last meer van had gehad, kwam het terug.

Ik was bang en benauwd. Ik legde mijn vragen voor aan mijn hemelse Vader en bad dat ik de kracht mocht ontvangen om mijn beproeving te doorstaan. Ik smeekte Hem ook dat mijn depressie dit keer geen vijf jaar zou duren, zoals de vorige keer.

Mijn man en ik hebben drie kinderen, twee zoons en een dochter, die ons hebben gezegend met dertien kleinkinderen. Mijn dochter wist hoe wanhopig ik was, en zette een familietag van vasten en gebed op touw. Alle kleinkinderen, in de leeftijd van één tot tien jaar, wilden voor oma bidden. En de drie die al waren gedoopt, wilden vasten. Het was een grote troost om te weten dat mijn man, kinderen en kleinkinderen voor mij zouden vasten en bidden.

Toen ik de volgende dag wakker werd na een dutje, leek het

depressieve gevoel al niet meer zo sterk. De dag daarna werd het nog minder. Na vijf dagen was mijn depressie helemaal voorbij. Toen ik die avond peinsde over de vraag hoe dit wonder tot stand was gekomen, hoorde ik een stem die mij in mijn ziel trof, en zei: 'Ik hoorde de kinderen.' Onze hemelse Vader had hen in hun onschuld, ootmoed, geloof en liefde horen bidden, en had hun gebeden verhoord.

De Heiland heeft gezegd:

'Als u zich niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.

'Wie zich dan zal vernederen als dit kind, die is de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen' (Mattheüs 18:3-4).

Ik heb mijn kleinkinderen geschreven om ze te bedanken dat ze voor me hebben gevast en gebeden. Ik heb ze verteld hoeveel ik van ze hou. Ik weet dat onze hemelse Vader hun gebeden heeft gehoord en verhoord.

Ik hoop dat mijn kleinkinderen zich bij hun opvoeding in het evangelie de keer zullen herinneren dat hun hemelse Vader tegen hun oma zei: 'Ik heb de kinderen gehoord.' En ik hoop dat het hun getuigenis zal sterken en hen zal helpen om sterk te blijven in het evangelie. ■

Joy Cromar, Californië (VS)

Alle kleinkinderen, in de leeftijd van één tot tien jaar, wilden voor oma bidden, en de drie die al waren gedoopt, wilden vasten.

ERG AANTREKKELIJK VERGIF

Toen ik naar buiten ging om de krant te halen, stuitte ik op een onaangename verrassing. In de nacht hadden vuurmieren een mierenhoop tussen onze voortuin en de stoep gebouwd.

Mijn man en ik woonden nog niet zo lang in Texas (VS), maar toch wist ik uit pijnlijke ervaring dat het hun beet was, en niet hun kleur, die de mieren hun naam had opgeleverd. Ik ging naar de garage waar we de pesticide bewaarden. Vervolgens las ik de instructies op het etiket.

‘[Deze pesticide] is erg aantrekkelijk voor mieren’, stond er. ‘Ze zullen de pesticide meenemen naar hun mierenhoop, ze aan hun koningin voeren, waarna de kolonie zal sterven.’ Op het etiket stond dat ik wat korreltjes op en rondom de mierenhoop moest strooien. De mieren zouden de rest doen.

Ik was sceptisch. De vuurmieren leken me vrij slim, aangezien ze in een nacht tijd een hoge mierenhoop konden bouwen. Ik twijfelde of ze zich door het vermomde vergif voor de gek zouden laten houden, maar ik strooide het er toch op.

Even later was er heel wat bedrijvigheid in de mierenhoop. Ik hield afstand, maar bukte neer om te zien wat er aan de hand was. Ze waren in extase, alsof er net manna uit de hemel gevallen was. Ze namen de

witte korreltjes tussen hun kleine kaken en duwden elkaar omver in hun haast om het vergif naar hun mierenhoop te brengen.

Ik keek met afgrijzen en verbazing toe. Ze namen het vergif gewillig mee naar huis. De woorden ‘erg aantrekkelijk’ waren blijkbaar niet overdreven. Het bedrijf dat de pesticide ontwikkelde, was er op de een of andere manier in geslaagd om iets slechts — dodelijk zelfs — er heel erg aantrekkelijk uit te laten zien.

Ik had nog nooit een beter voorbeeld gezien van hoe iets slechts er goed uit kan zien. Het deed me eraan denken dat Satan precies hetzelfde doet. Het was een geruststelling om te beseffen dat hij zijn vermomde vergif wel rond mijn huis kan strooien, maar niet in staat is het naar binnen te brengen — tenzij ik dat toesta. Hoe kon ik er dan voor zorgen dat het buiten bleef?

Ik moest aan een van mijn lievelingsteksten denken: ‘Want zie, de Geest van Christus wordt aan ieder mens gegeven, opdat hij goed van kwaad zal kunnen onderscheiden.’ Mormon legt uit dat we met die Geest ‘met volmaakte kennis’ kunnen weten of iets van God of Satan komt (Moroni 7:16).

Door naar die gedoemde mieren te kijken, voelde ik me erg dankbaar dat mijn man en ik zelf konden oordelen

en zeker weten of we iets in ons huis toestonden. Het was onze taak om onze kinderen te leren om de Geest van Christus te volgen, zodat zij het vergif zouden herkennen als ze het tegenkwamen.

Toen ik daar gehurkt keek hoe de insecten het vergif tot de laatste korrel in hun mierenhoop brachten, zwoer ik dat ik er alles aan zou doen om vergif uit mijn huis te weren. ■

Alison L. Randall, Utah (VS)

Op het etiket stond dat ik wat korreltjes op en rondom de mierenhoop moest strooien. De mieren zouden de rest doen.

Voor ons geloof opkomen

Wij leven in een wereld waarin veel mensen kwaad als goed beschouwen en goed als kwaad, en wij moeten het goede verdedigen. Hier volgen de getuigenissen van jongvolwassenen die hun geloofsovertuiging verdedigden. Ze maakten er geen ruzie over en reageerden niet boos of onvriendelijk. Ze waren 'zowel moedig als hoffelijk'¹ en sterkten daardoor anderen (zie 3 Nephi 12:44–45).

MIJN BROER WEIGERDE CHAMPAGNE TE DRINKEN

Frankrijk heeft militaire dienstplicht. Mijn jongere broer Loïc (20) besloot naar de opleiding voor reserve-officieren te gaan en luitenant te worden. Aan het eind van zijn opleiding was er een beëdigingsceremonie voor nieuwe officieren. Ieder moest op zijn beurt het motto van het regiment opzeggen. Vervolgens moest hij een glas champagne met een roos leegdrinken, en beide doorslikken. Dat was een traditie ingesteld door Napoleon Bonaparte, en sindsdien had elke officier zich eraan gehouden.

Loïc zei tegen de kolonel dat zijn geloofsovertuiging hem niet toestond alcohol te drinken. Op Loïc's verzoek om vrijstelling van deelname volgde een ijzige stilte. De kolonel stond op. In plaats van Loïc te dwingen om de champagne te drinken, feliciteerde hij hem omdat hij zich ondanks de druk aan zijn principes hield en zei dat hij er trots op was om deze integere man in zijn regiment welkom te heten. Men verving de champagne en Loïc nam deel aan de beëdigingsceremonie.

Pierre Anthian, Frankrijk

IK WERD UITGENODIGD VOOR EEN WILD FEEST

Na onze studie werkten mijn zus, Grace, en ik met enkele andere heiligen der laatste dagen voor een bedrijf. Onze werkgevers waren geen lid van de kerk. Toen mijn zus zich verloofde, zette onze werkgeefster als verrassing een feestje voor haar op touw. Ik hoopte dat ze onze normen zou respecteren, maar in plaats daarvan bestelde ze drank, een stripper en een schandalige video.

Vóór het feest voelde ik de influistering van de Heilige Geest die me aanmoedigde om mijn bazin aan onze normen te herinneren. Ik hield mijn jongevrouwenmedaillon vast en dacht aan alle moeite en opofferingen die ik me in de jongevrouwen getroost had om mijn Persoonlijke vooruitgang af te maken. Ik bad dat ik leiding mocht ontvangen om dit juist op dit moment pal te staan. Ik stuurde mijn bazin een sms'je over mijn bedenkingen, hoewel ik heel goed wist dat het haar wel eens in het verkeerde keelgat zou kunnen schieten. Maar mijn verlangen om mijn hemelse Vader te behagen, was sterker.

Toen het feest begon, sprak mijn bazin niet tegen me, en glimlachte zelfs niet naar me. Maar ze had wel de stripper en de video afgezegd.

In de dagen na het feest praatte en lachte mijn bazin niet met me zoals ze vóór het feest altijd deed. Maar ik was gerust omdat ik wist dat God blij was met wat ik had gedaan. Ongeveer een week later was mijn verstandhouding met mijn bazin weer normaal. Ik wist dat God haar hart had verzacht en haar had laten inzien dat ik naar mijn geloof leefde.

Lemy Labitag, Cagayan Valley (Filipijnen)

IK HOORDE VLOEKEN IN DE KLAS

Toen ik ongeveer achttien was, ging ik naar naailes. Op een dag zaten drie meisjes op korte afstand van me te vloeken. Ik wist niet of ik ze moest negeren om een conflict te vermijden, of dat ik voor mijn normen moest opkomen door te vragen ermee op te houden. Uiteindelijk zei ik zo vriendelijk mogelijk: 'Neem me niet kwalijk, maar zouden jullie alsjeblieft op je taalgebruik willen letten?'

Het grootste meisje wierp me een boze blik toe en zei: 'Wij zeggen wat we willen.'

Ik zei: 'Maar is het echt nodig om te vloeken? Ik neem er echt aanstoot aan.'

Zij zei: 'Luister dan gewoon niet.'

Ik begon boos te worden en zei: 'Het is moeilijk om niet te luisteren als jullie hardop praten.'

Zei zij: 'Pech.'

Ik gaf het op. De meisjes irriteerden me, maar ik was nog meer geïrriteerd door mijn eigen reactie. Het viel mij tegen van mijzelf dat er irritatie in mijn stem had doorgeklonken. De meisjes zaten nog steeds te vloeken, en nu waren we allemaal boos.

Toen ik gekalmeerd was, zag ik dat de meisjes moeite hadden met hun naaimachine. Ik wist wat er mis was, want ik had datzelfde probleem eerder ook gehad. Dus liet ik ze zien hoe ze het konden oplossen. Ik zag de uitdrukking op het gezicht van het grootste meisje veranderen. Ze zei: 'Zeg, het spijt ons.' Ik kon nauwelijks geloven dat ze haar excuses aanbood. 'Het spijt mij ook', zei ik. 'Ik had niet zo boos mogen worden.'

Ik ging terug naar mijn eigen naaimachine en hoorde geen enkel vloekwoord meer. Door die ervaring heb ik geleerd dat we de houding van andere mensen misschien niet kunnen veranderen met onze woorden, maar vaak wel met vriendelijkheid en dienstbaarheid.
Katie Pike, Utah (VS)

IK VERDEDIGDE MIJN BESLISSING OM OP ZENDING TE GAAN

Toen ik als middelste van drie zoons in het gezin als enige lid van de kerk werd, was ik negentien jaar. Kort na mijn doop kreeg ik het verlangen om een zending te vervullen. Na een jaar gaf de Geest me in dat ik op zending moest. Ik besprak het met mijn moeder, die het geen goed idee vond. Ik stelde het nog een jaar uit, maar het verlangen om op zending te gaan hield aan. Dat jaar verdiepte ik mij in de Schriften, spaarde ik, maakte ik mijn aanvraagformulieren in orde, liet ik alle medische onderzoeken doen en wachtte ik toen al het andere klaar was op de Heer. Het duurde niet lang voor ik een oproep kreeg voor het zendingsgebied Campinas (Brazilië).

Mijn ouders waren er nog steeds tegen. Ik vastte en bad openlijk en vertelde mijn hemelse Vader over al mijn angsten. Ik vroeg Hem om het hart van mijn aardse vader te raken. En dat deed Hij. Tot mijn verrassing woonde mijn vader het afscheidsfeest bij dat mijn vrienden op de zaterdag voor mijn vertrek hadden georganiseerd. En die maandag bracht mijn vader me naar de luchthaven.

Tijdens mijn zending voelde ik bij de verkondiging van het evangelie Gods liefde. Toen ik weer naar huis ging, was mijn moeder nog dezelfde: zij was de eerste die me omhelsde.

Ik heb geleerd dat een zending vervullen meer dan een plicht is: het is een voorrecht, en een geweldige tijd om te groeien en te leren.

Cleison Wellington Amorim Brito,
Paraíba (Brazilië)

IK GETUIGDE VAN GOD

Ik was eerstejaarsstudent aan de beste universiteit van mijn land en voelde de druk om te presteren. Ik kreeg tegenwerking en ik begon mijn geloof in het evangelie in twijfel te trekken toen veel docenten uitwijdden over wat zij zeiden dat de 'realiteit' was. Veel klasgenoten trokken zich daar wat van aan. In die omstandigheden was het moeilijk om me aan christelijke waarden te houden. Ik dacht erover om mijn studie op te geven, maar besloot dat het beter was om te blijven. Ik redeneerde dat er maar weinig studenten in aanmerking kwamen om naar deze universiteit te gaan, en dat zich onder die weinigen maar een paar heiligen der laatste dagen bevonden, dus dat ik zou blijven en dat ik pal zou staan voor de waarheid.

Mijn biologie docent, die zei dat hij atheïst was, onderwees zijn vak zonder enig geloof in een Opperwezen als Schepper. Maar hoe meer ik hoorde, hoe meer ik ervan overtuigd was dat er een Opperwezen is — God, onze Vader — die dit alles heeft geschapen. Anderen stelden dat dit denkbeeld niet logisch was. Onze discussies raakten steeds verhit. Ik wilde erg graag mijn hand opsteken en uitleggen dat ik in God als Schepper geloofde.

De tijd voor het uiteenzetten van je standpunt brak aan. Op mijn school was het normaal dat men voor de mensen die hun denkbeelden uiteenzetten applaudisseerde of ze uitjouwde. Ik stond stoutmoedig op en zei heel duidelijk tegen de andersdenkenden: 'Geloof in God lijkt jullie nu misschien niet logisch toe, maar de dag zal komen dat je het net zo logisch en helder vindt als ik nu.'

Vanaf die dag werd ik niet meer uitgejouwd als ik mijn geloofsovertuiging verdedigde. Vanaf dat moment maakte ik vooruitgang in mijn studie, maar groeide ik ook in sociaal en geestelijk opzicht. Ik nam deel aan studentenactiviteiten en werd verscheidene malen tot studentenfuncties verkozen.

Ik leerde dat opkomen voor de waarheid zelfs onze toekomstige beslissingen sterk beïnvloedt.

Vince A. Molejan jr., Mindanao (Filipijnen)

NOOT

1. Zie Jeffrey R. Holland, 'De prijs — en de zegeningen — van het discipelschap', *Liahona*, mei 2014, p. 6.

Mijn verweven GETUIGENIS

Ivy Noche

De zendingen onderwezen mijn familie bij ons thuis in Singapore in het evangelie. Mijn vader werd geen lid van de kerk, maar mijn moeder wél. Zij vertelde ons over Jezus Christus en zijn evangelie. Ik was nog maar een kind toen ik mijn vrienden al trots vertelde dat ik heilige der laatste dagen was.

Ik vertrouwde altijd op mijn moeders leringen. Maar toen ik jongvolwassene werd, vroeg een zending me hoe vaak ik het Boek van Mormon had gelezen. Dat was me wel eerder gevraagd, maar dit keer besepte ik dat ik niet wist of het waar was omdat ik het niet had gelezen.

Voor mij zijn de waarheid van het evangelie van Jezus Christus en de waarheid van het Boek van Mormon met elkaar verweven. Als het evangelie waar is, dan is het Boek van Mormon ook waar.

Niet te ontkennen

Ik kon iets niet meer ontkennen: de waarheid van het evangelie van Jezus Christus en de waarheid van het Boek van Mormon zijn met elkaar verweven. Als het evangelie waar is,

dan is het Boek van Mormon ook waar. Omdat ik niet wist of het Boek van Mormon waar was, werd ik onzeker over alles wat ik was gaan geloven. Ik was in de war, en de vraag 'Is het Boek van Mormon waar?' bleef mij bezighouden.

Doordat mijn band met de Heiland, Jezus Christus, beter werd, wilde ik ook de waarheid weten. De dag dat ik besepte dat ik niet genoeg over Jezus Christus kon leren zonder serieus het Boek van Mormon te lezen, was de dag waarop ik echt wilde weten of het waar was.

Geroepen als leerkracht

Ik bad om leiding. Het was in deze periode dat mijn gemeentepresident

me riep om als leerkracht in de klas Evangelieleer het Boek van Mormon te behandelen. Ik nam de roeping aan omdat ik meende dat het wel eens de manier van de Heer zou kunnen zijn om mij achter de waarheid van het Boek van Mormon te laten komen en dichtert tot de Heiland te naderen.

Ik vond die lessen moeilijk. Na de eerste paar zondagen wist ik dat ik pas goed les kon geven als ik in het Boek van Mormon geloofde.

De verhalen ontvouwen zich hoofdstuk na hoofdstuk

Ik begon wekelijks in het Boek van Mormon te lezen en vond daar al gauw vreugde in. De verhalen in het Boek van Mormon ontvouwen zich hoofdstuk na hoofdstuk en brachten mij dichtert tot Jezus Christus.

Ik las over de geboorte van Christus zoals Nephi die in een visioen zag:

‘En ik zag de stad Nazaret; en in de stad Nazaret zag ik een maagd, en zij was buitengewoon lieflijk en blank. [...]

‘En de engel zeide tot mij: Zie, de maagd die gij aanschouwt, is de moeder van de Zoon Gods, naar het vlees’ (1 Nephi 11:13, 18).

Ik las over het heilsplan en vernam dat geloof in Jezus Christus nodig is voor ons heil. Amulek zei:

‘Ik zeg u dat ik weet dat Christus onder de mensenkinderen zal komen om de overtredingen van zijn volk op Zich te nemen, en dat Hij verzoening zal doen voor de zonden der wereld; want de Here God heeft het gesproken.

[...] ‘Want volgens het grote plan van de eeuwige God moet er een verzoening worden teweeggebracht, omdat anders het gehele mensdom onvermijdelijk verloren moet gaan’ (Alma 34:8–9).

Ik las over de bediening van Jezus Christus aan zijn andere schapen in het oude Amerika, en ik wist dat Hij de God van alle volken is. Hij zei tegen de Nephieten: ‘Ik zeg u dat gij het zijt van wie Ik heb gezegd, nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden één kudde, één herder’ (3 Nephi 15:21).

Ik kreeg mijn getuigenis stukje bij beetje

Toen ik het Boek van Mormon las, werd mijn geloof in Jezus Christus

versterkt en mijn begrip van zijn plan vergroot (zie Alma 32:28).

Ik getuig dat het Boek van Mormon de sluitsteen van onze godsdienst is. De Heilige Geest heeft mij geopenbaard dat Joseph Smith een waar profeet is die Gods kerk op aarde heeft hersteld en het Boek van Mormon van de gouden platen heeft vertaald. Het Boek van Mormon getuigt van Jezus Christus en gaat hand in hand met de Bijbel. Samen getuigen zij dat Jezus Christus de Zoon van God is en dat Hij de God van *alle* volken is, en niet slechts één volk. ■

De auteur woont in Singapore.

DE SLUITSTEEN VAN ONZE GODSDIENST

‘Net zo goed als een gewelf instort wanneer de sluitsteen weggehaald wordt, zo staat of valt de kerk bij de waarheid van het Boek van Mormon. [...] Als het Boek van Mormon [...] waar is — en miljoenen hebben getuigd dat zij een getuigenis van de Geest ontvangen hebben dat het inderdaad waar is — dan moet men de aanspraken op de herstelling en alles wat daarbij hoort ook aanvaarden.’

President Ezra Taft Benson (1899–1994), in *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 112.

KEUZEVRIJHEID OF MORELE KEUZEVRIJHEID?

Door verstandig met onze keuzevrijheid om te gaan, behouden we meer opties en is het makkelijker om de juiste keuze te maken.

Michael R. Morris

Kerkelijke tijdschriften

Ik kan me nog goed herinneren hoe nerveus ik was toen ik mij voorbereidde om met mijn bisschop over een voltijdzending te praten. Ik vroeg me af of ik wel goed genoeg was. Net als de profeet Joseph Smith was ik niet ‘schuldig [...] aan enige grote of verderfelijke zonden’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:28), maar ik was toch nerveus.

Ik was nerveus omdat ik aan mijn vriend Danny (naam gewijzigd) moest denken. Maandenlang had Danny me verteld hoe erg hij naar zijn voltijdzending uitkeek. Maar daar kwam een einde aan toen hij met zijn bisschop sprak.

Danny legde me later uit dat hij met verschillende jonge vrouwen onzedelijk was geweest, waardoor hij zichzelf het recht op een voltijdzending ontnomen had. Hij kon niet meer voor een zending kiezen.

Danny had zich door Satan laten verleiden om, zoals president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf

Apostelen, gezegd heeft, zijn 'morele keuzevrijheid verkeerd te gebruiken'.¹

Voor de kracht van de jeugd leert ons dat we echt vrij zijn als we met onze keuzevrijheid voor gehoorzaamheid kiezen. Danny ondervond dat vrijheidsbeperking uit ongehoorzaamheid voortvloeit.

'Hoewel je vrij bent in je keuzes, kun je niet de gevolgen van je keuzes kiezen. Die gevolgen, goed of slecht, volgen op natuurlijke wijze op de keuzes die je maakt.'²

Naar eigen believen handelen

We lezen in de Schriften dat we vrij zijn om te kiezen, om te handelen en om dingen uit eigen vrije wil te doen (zie 2 Nephi 2:27; 10:23; LV 58:27; Helaman 14:30). Daarom spreken we van 'keuzevrijheid'.

Maar de term 'keuzevrijheid' is op zich niet volledig. In de Schriften staat: 'Eenieder [kan] in leer en beginsel handelen volgens de *morele keuzevrijheid* die Ik hem heb gegeven, opdat eenieder [...] rekenschap verschuldigd zal zijn van zijn eigen zonden' (LV 101:78; cursivering toegevoegd).

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Soms staat *keuzevrijheid* zonder meer in de Schriften vermeld en soms staat er het woord *morele* voor. [...] *Morele keuzevrijheid* houdt ook het rekenschap in dat een onmisbaar onderdeel van het goddelijk geschenk van keuzevrijheid is. We zijn morele wezens en kunnen naar eigen believen handelen. We zijn vrij om te kiezen,

maar ook verantwoordelijk voor onze keuzes.³

President Packer voegt daaraan toe: 'Keuzevrijheid wordt in de Schriften als "morele keuzevrijheid" gedefinieerd, wat betekent dat we kunnen kiezen tussen goed en kwaad.'⁴ Dit goddelijk geschenk houdt in dat we vrij zijn 'om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel' (2 Nephi 2:27).

Satans strijd tegen keuzevrijheid

Satan probeerde in het voorsterfelijk bestaan de morele keuzevrijheid te vernietigen omdat ze een belangrijke rol in het heilsplan speelt. Hij werd vanwege zijn opstandigheid uitgeworpen en probeert nu 'om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevankelijk weg te voeren naar zijn wil' (Mozes 4:3–4).

Satan wil ons keuzes laten maken die onze vrijheid beperken, tot slechte gewoontes en verslaving leiden en ons machteloos tegen zijn verleidingen maken. Het mooie aan het evangelie is dat het ons bewustmaakt van onze keuzes en de gevolgen die daaruit voortvloeien. Door verstandig met onze keuzevrijheid om te gaan, behouden we meer opties en is het makkelijker om de juiste keuze te maken.

Het voorbeeld van de Heiland

Toen het heilsplan in de raadsvergadering in de hemel uitgelegd werd, toonde de Heiland ons hoe we onze morele keuzevrijheid moesten gebruiken. Hij zei: 'Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig' (Mozes 4:2). Hij was toen, later in de hof van Getsemane en aan het kruis, gewillig om de wil van de Vader uit te voeren (zie Mattheüs 26:39; Lukas 22:42). Jezus heeft de prijs voor al onze zonden betaald en heeft het ons mogelijk gemaakt om vergeving te ontvangen door middel van bekering.

Als we het voorbeeld van de Heiland volgen, zullen we in plaats van 'ik doe wat ik wil', 'ik doe wat de Vader wil dat ik doe' zeggen.⁵ Door onze morele keuzevrijheid op die manier te gebruiken, ervaren we vrijheid en geluk.

Toen ik met mijn bisschop over mijn zending ging praten, was ik blij dat ik de juiste keuzes gemaakt had. Een paar maanden later diende ik de Heer in Guatemala. Ik onderwees er andere mensen in het heilsplan en de essentiële rol van morele keuzevrijheid in dat plan. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, 'Deze dingen weet ik', *Liahona*, mei 2013, p. 8.
2. *Voor de kracht van de jeugd* (2011), p. 2.
3. D. Todd Christofferson, 'Moral Agency' *Ensign*, juni 2009, p. 47.
4. Boyd K. Packer, 'Deze dingen weet ik', p. 8.
5. Zie Wolfgang H. Paul, 'De gave van keuzevrijheid', *Liahona*, mei 2006, p. 35.

‘Ik probeer mijn gedachten rein te houden, maar er zijn zoveel verleidingen. Hoe kan ik mijn gedachten rein houden?’

Het is moeilijk om je gedachten rein te houden, maar het is *mogelijk* en je wordt ervoor gezegend: ‘Door je gedachten te leren beheersen, zul je gewoonten, zelfs verdorven gewoonten, afleren. Je zult moed krijgen, angsten bedwingen en een gelukkig leven leiden.’¹

Denk ook eens over deze zegeningen na:

- Door je gedachten rein te houden, ‘zal [je] vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden’ en zal ‘de Heilige Geest [je] constante metgezel zijn’ (LV 121:45–46).
- Door je gedachten rein te houden, kun je inspiratie herkennen, want de Heilige Geest spreekt tot je hart en je verstand (zie LV 8:2–3).
- Door je gedachten rein te houden, kun je het grote gebod gehoorzamen: God met heel je hart, ziel en *verstand* liefhebben (zie Mattheüs 22:37).

In dit artikel vind je veel ideeën om je gedachten rein te houden. Maar een van de voornaamste dingen die je kunt doen, is de ‘natuurlijke mens’ overwinnen, en dat doe je stap voor stap. De natuurlijke mens houdt van onreine gedachten. En op deze manier kun je hem overwinnen: ‘De natuurlijke mens is een vijand van God [...] en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer, en wordt als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde’ (Mosiah 3:19).

Bedenk één ding dat je vandaag kunt doen om deze verandering in jezelf met de verzoening van Christus tot stand te brengen.

NOOT

1. Boyd K. Packer, ‘Goede muziek, goede gedachten’, *Liahona*, april 2008, p. 31.

Media en vrienden

Je kunt beginnen met opbouwende films, muziek en lectuur te kiezen. Kies vrienden voor wie je je normen

niet hoeft op te geven om met ze te praten of activiteiten te doen. Als je meer aan goede dingen denkt, zul je merken dat het makkelijker wordt om slechte gedachten van je af te zetten, en ze zullen minder vaak voorkomen.

Amber S. (18), British Columbia (Canada)

Gebed

Door te bidden, kom ik dichter tot onze hemelse Vader en kan ik me op goede gedachten concentreren. Dagelijkse Schriftstudie vergroot mijn vertrouwen dat ik verleiding kan overwinnen. In de Schriften vind ik voorbeelden van getrouwe volgelingen van Christus. Ik hou mijn gedachten ook rein door mijn getuigenis te geven.

Dasha M. (17), Kiev (Oekraïne)

Schriften

Het helpt om iedere ochtend vóór ik naar school ga in de Schriften te lezen. Als ik een slechte gedachte krijg, denk ik

meteen aan iets beters. In plaats van te zeggen: ‘Nee, denk daar niet aan’ (wat ook goed is), kun je de slechte gedachte door een goede vervangen. Onthoud dat jij de baas bent over je gedachten, niet Satan. We zijn trouwe zoons en dochters van onze hemelse Vader en we hebben de opdracht voortdurend vooruitgang te maken.

Nick C. (16), Arkansas (VS)

Goed of juist?

Je kunt niet altijd kiezen welke gedachten je krijgt, maar wel of ze blijven. Vraag jezelf af: brengt deze gedachte iets goeds teweeg? Geeft ze me de juiste richting? Als je gedachten je in verleiding brengen, kun je een opbouwend liedje zingen, een leuke herinnering bovenhalen of bidden. Het draait om slechte gedachten door goede vervangen.

Lisa P. (17), Denemarken

Lofzangen

Lofzangen houden onze gedachten rein. Goede muziek verheft onze geest. Als ik naar lofzangen luister, word ik op een kalmer, celestiaal niveau getild. Ze herinneren me aan de liefde van onze hemelse Vader voor ieder van ons, en dan is het makkelijker om verleiding te vermijden.

Amanda A. (18), Amazonas (Brazilië)

Lehi's voorbeeld

In 1 Nephi 15:27 vertelt Nephi zijn broers dat hun vader in zijn visioen van de boom des levens door vuilheid omringd was. Maar Lehi zag die vuilheid niet omdat 'zijn geest zodanig door andere dingen in beslag genomen' was. Dat kunnen wij in deze tijd ook doen. Als we van rechtschapenheid vervuld willen zijn, dan moeten we erom bidden en ons op goede zaken concentreren. Dan zal ons verstand zo van

rechtschapenheid en deugd vervuld zijn dat de onreine gedachten er niet kunnen blijven.

Hattie W. (16), Arizona, VS

Schriftstudie in het gezin

Als ik door onreine gedachten geplaagd word, probeer ik aan de Schriftteksten te denken die we 's ochtends als gezin lezen. Iedere ochtend lezen we om zes uur samen in de Schriften. Dat is vroeg, maar het is een zegen en ik voel me er overdag sterker door.

Elena W. (16), Zwitserland

Avondmaal

In de avondmaalsgebeden staat dat als we de naam van Christus op ons nemen, zijn geboden onderhouden en Hem altijd indachtig zijn, we zijn Geest altijd bij ons zullen hebben. Door Hem indachtig te zijn, doen we ons best om wereldse gedachten

BEDENK DAT

'Laat ons tijdens deze bijwijlen hachelijke levensreis het advies van de apostel Paulus opvolgen zodat

wij veilig en op koers zullen blijven: "Al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is, bedenk dat" (Filippenzen 4:8).'

President Thomas S. Monson, 'Terugkijken en vooruitgaan', Liahona, mei 2008, p. 90.

te verdringen en ons meer op eeuwige gedachten te concentreren. Als we Hem voortdurend indachtig zijn, veranderen onze gedachten, verlangens en daden ten goede.

McKay M. (18), Utah (VS)

VOLGENDE VRAAG

'Toen mijn moeder ziek was, vastten en baden we voor haar, maar toch stierf ze. Hoe kan ik dat accepteren?'

Dien je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 15 november 2014 in op liahona.lds.org, (klik op 'Submit Your Work'), e-mail het naar liahona@ldschurch.org of stuur het per post naar het adres op pagina 3.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) je schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien bent, de schriftelijke toestemming van je ouders (dat mag per e-mail) om je reactie en foto te plaatsen.

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp van deze maand:

Meer op Christus
gaan lijken

Belangrijke vragen leren stellen

*Als je de juiste vragen stelt, kunnen anderen hun hart voor een
getuigenis van de waarheid openstellen.*

David A. Edwards

Kerkelijke tijdschriften

Je krijgt voortdurend gelegenheden om anderen te onderwijzen: een vluchtig gesprek in de bus, een les in de kerk, reacties op het internet of een diepgaand persoonlijk gesprek met een vriend.

Gebruik dus deze tip voor doeltreffend onderwijs ongeacht de situatie: stel vragen.

Goede vragen leiden tot een goed begrip. Gelukkig kun je leren hoe je goede vragen stelt, en je kunt het zelfs oefenen. Dit artikel gaat daar verder op in.

Stel belangrijke vragen

Belangrijke vragen zetten je aan het denken en spreken je gevoelens aan. Ze leiden je tot de waarheid, een getuigenis en verandering. Ze kunnen over verschillende onderwerpen gaan, maar meestal hebben ze een paar overeenkomsten: (1) ze zijn niet oppervlakkig en gaan niet louter over feiten (maar kunnen wel op een feitelijke vraag volgen), (2) ze hebben met het dagelijkse leven te maken, en (3) ze zetten ons aan om meer te doen dan een standaardantwoord geven.

Waarom stellen we vragen?

Vragen zorgen voor een gat dat ons verstand wil opvullen. Als je vragen stelt die iemand aan het denken zetten, kan er het volgende gebeuren:

1. De mensen krijgen interesse in wat je hun vertelt.
2. Ze kiezen ervoor om na te denken over een antwoord en je dat te geven.
3. Als ze hun keuzevrijheid op die manier gebruiken, kan de Heilige Geest tot hen van de waarheid getuigen.¹

Als je dit in gedachten houdt, zul je weten welke vragen je kunt stellen en welke je beter kunt vermijden.

Voorbeeld: In plaats van te vragen: 'Waarom is Schriftstudie belangrijk?', kun je vragen: 'Hoe heeft Schriftstudie jouw leven beïnvloed?'

Besef dat je mensen onderwijst en niet gewoon lessen geeft

Als je de mensen die je onderwijst kent en aan hun behoeften denkt, zul je vragen uitkiezen waarmee je hen helpt in plaats van hen eenvoudigweg iets uitlegt.

Voorbeeld: In plaats van te vragen: 'Wat zijn de stappen van bekering?', kun je vragen: 'Hoe kun je het goed maken als je weet dat je iets misdaan hebt?'

Studeer en denk diep na

Om je op het onderwijzen van het evangelie voor te bereiden, bestudeer je de Schriften en de leringen van de hedendaagse profeten, en bid je zodat de Heilige Geest bij jou en bij wie je onderwijst kan zijn (zie LV 42:14; 50:21–22).

Als je hun vragen wilt stellen die ze aan het denken zetten, moet je zelf ook goed nadenken. Denk na over wat je bestudeert. Je zult merken dat je vooral ernstig nadent over vragen die je jezelf stelt. Schenk in het bijzonder aandacht aan vragen die je echt aan het denken zetten. Die vragen geven je een beter inzicht en een sterker getuigenis. Zulke vragen kun je stellen als je anderen over het evangelie vertelt.

Voorbeeld: In plaats van te vragen: 'Hoe kunnen we naastenliefde ontwikkelen?', kun je vragen: 'Wat denk je dat het betekent om "met alle kracht van [je] hart" om naastenliefde te bidden, zoals in Moroni 7:48 staat?'

Bereid diepgaande vragen voor

Soms kun je vragen die meer zelfreflectie en nadenken vereisen beter voorbereiden door een makkelijke inleidende vraag te stellen. Vervolgens kun je een of meerdere vragen stellen waar men dieper over moet nadenken. Hier zijn enkele voorbeelden:

Inleidende vraag	Vervolgvraag
Hoe oud was Joseph Smith toen hij naar het heilige bos ging?	Wanneer heb <i>jij</i> net als Joseph met een oprecht verlangen tot je hemelse Vader gebeden?
Geloof je in God?	Welke rol speelt God in je leven?
Hoe heb je anderen onlangs gediend?	Hoe verandert de kennis dat we allemaal kinderen van God zijn jouw visie op dienstbetoon?

Als je bij het stellen van vragen naar de leiding van de Heilige Geest streeft, zul je op het juiste moment de juiste vraag weten te stellen. En wie weet. Misschien verandert dat iemands leven. ■

NOOT

1. 'U zult ervoor moeten kiezen om u door de Geest te laten onderwijzen.' (Richard G. Scott, 'Hemelse inspiratie ontvangen', *Liahona*, november 2009, p. 8.)

TIPS VOOR HET STELLEN VAN VRAGEN

- Wacht op antwoord.
- Gebruik vervolgvragen om tot dieper nadenken aan te zetten.
- Vermijd controversiële vragen of vragen die tot woordenwisselingen kunnen leiden.
- Stel af en toe vragen die tot zelfreflectie stemmen.

Je vindt meer tips in *Onderwijzen — geen grotere roeping: Handleiding voor evangelieonderwijs* (1999), pp. 68–70.

DOE MEE MET DE DISCUSSIE

Waar je nu al over kunt nadenken

- Heeft iemand je ooit een vraag gesteld waardoor je meer over het evangelie te weten wilde komen of je jezelf op de een of andere manier wilde veranderen?
- Hoe gebruikte de Heiland vragen bij zijn onderricht?

Wat je kunt doen

- Noteer bij je Schriftstudie deze week de vragen die bij je opkomen.
- Stel in de kerk bij een klassikale bespreking een vraag.

Ouderling
Jeffrey R. Holland
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

HOE JE KRACHT EN SUCCES KRIJGT

Sommigen onder jullie weten wat je wilt worden en wat je wilt doen met je leven, en sommigen weten dat niet. Sommigen onder jullie lijken al zoveel zegeningen te hebben en zulke geweldige keuzes in het vooruitzicht te hebben. Anderen onder jullie menen dat je een tijdje om wat voor reden dan ook minder fortuinlijk bent geweest en dat er minder aantrekkelijke mogelijkheden voor je in het verschiet liggen.

Maar wie je ook bent, en waar je ook naar op weg bent, ik bied je 'de Weg, de Waarheid en het Leven' (Johannes 14:6). En waar je verder ook heen denkt te gaan, ik vraag je om 'tot Hem' te komen (zie Matteüs 11:28–30) als de noodzakelijke eerste stap om er te komen en jouw geluk, kracht en succes te vinden.

Toen Andreas en Filippus voor het eerst Christus hoorden spreken, waren ze zo ontroerd en geboeid dat ze **Hem volgden** toen Hij de menigte achterliet. Christus voelde dat Hij werd gevolgd, draaide zich om en vroeg de twee mannen: 'Wat zoekt u?' (Johannes 1:39.) Andere vertalingen maken er gewoon van: 'Wat wilt u?'

Zij antwoordden: 'Waar woont u?'

En Christus zei: '**Kom en zie!**'

Korte tijd later verstrekke Hij formeel een roeping aan Petrus en andere nieuwe apostelen met een uitnodiging in dezelfde geest: '**Kom achter Mij**' (zie Matteüs 4:19).

Het schijnt mij toe dat de kern van ons leven vervat is in die twee korte zinsneden uit de eerste tafereel van de sterfelijke bediening van de Heiland. Een van die zinsneden is de vraag aan ieder van ons: 'Wat zoekt u? Wat wilt u?' De tweede is zijn antwoord op hoe we dat kunnen krijgen. Wie we ook zijn, en wat onze problemen ook zijn, zijn antwoord is altijd hetzelfde: '**Kom tot Mij.**' Kom kijken wat ik doe en hoe Ik mijn tijd doorbreng. **Leer van Mij**, volg Mij, en Ik zal u al doende antwoord geven op uw gebeden en rust voor uw ziel.

Mijn geliefde jonge vrienden, ik kan geen enkele andere manier bedenken waarop jullie succes, geluk of veiligheid kunnen krijgen. Ik kan geen enkele andere manier bedenken om je lasten te dragen of om dat te bereiken wat Jakob 'dat geluk dat de heiligen is bereid' noemde (2 Nephi 9:43). Daarom sluiten we **plechtige verbonden** gebaseerd op het offer

van Christus, en daarom **nemen we zijn naam op ons.**

Jezus is de Christus, de Zoon van de levende God. Dit is zijn ware en levende kerk. Hij wil dat we tot Hem komen, dat we Hem volgen en dat we ons **door Hem laten troosten.** Vervolgens wil Hij dat wij **anderen troosten.** Mogen wij genoeg geloof hebben om **de goedheid van God** en de barmhartigheid van zijn eniggeboren Zoon te aanvaarden. Mogen wij tot Hem en zijn evangelie komen en genezen worden. ■

Naar een toespraak op 2 maart 1997 gehouden in een devotional aan de Brigham Young University.

HOE JONGEREN DIT HEBBEN TOEGEPAST

'Jezus Christus wil dat we Hem volgen. We moeten andere mensen helpen en niet vergeten dat Hij ons nooit zal vergeten.'

Cecilia E., Filipijnen

.....

'Om tot de Heiland te komen, moeten we zo goed mogelijk zijn voorbeeld volgen en toelaten dat Hij elk moment van de dag met ons is.'

Allyson L., Arizona (VS)

—FAMILIEGESCHIEDENIS—

IK DOE HET

Aan de slag gaan met familiegeschiedenis kan makkelijk en leuk zijn. Over de hele wereld doen jongeren aan familiegeschiedenis en brengen ze iets goeds tot stand.

Maar waar begin je? Misschien denk je dat je familieleden al het werk al hebben gedaan. Of misschien is familiegeschiedenis helemaal nieuw voor je en lijkt het je allemaal wat teveel. Of je nu begint met een dagboek bij te houden, namen klaar te maken voor de tempel of informatie op te vragen bij familieleden die nog in leven zijn, *jij* kunt op leuke en zinvolle manieren iets aan familiegeschiedenis doen.

Een dagboek bijhouden: onze zegeningen indachtig zijn

Het is niet makkelijk om een dagboek bij te houden. Vaak maken we onszelf wijs dat we te druk of te moe zijn, of dat ons leven niet opwindend genoeg is om over te schrijven. Ik besepte enkele jaren geleden dat het niet moeilijk geacht werd om een dagboek bij te houden en dat ik wel kon leren om het leuk te vinden.

Ik begon met er elke dag één ding in op te schrijven. Het maakte niet uit of het heel erg lang of opwindend was; ik schreef gewoon wat mij bezighield of wat er die dag gebeurd was. En het is me al tot zegen geweest.

Op een dag had een familielid het moeilijk, en ik wist niet goed wat ik tegen haar moest zeggen. Maar toen kreeg ik de ingeving om haar iets te laten lezen dat ik in mijn dagboek had geschreven. Ik kon haar iets laten zien dat ik voor mezelf had opgeschreven in dat kleine zwarte dagboek, en ik zag dat het haar een beetje opbeurde.

Ik garandeer je dat je gezegend wordt als je begint met elke dag iets op te schrijven. Het maakt niet uit of het kleine of grote dingen zijn, als je je zegeningen opschrijft, kun je ze beter onthouden.

Gentry W., Utah (VS)

Vreugde vinden in familiegeschiedenis: naar voorouders zoeken

Na mijn doop hoorde ik veel over familiegeschiedenis, maar ik wist niet hoe ik dat moest doen, of dat ik het überhaupt kon. Ik besloot erover te bidden, en ik had het gevoel dat ik er meteen mee moest beginnen. Ik had het gevoel dat mijn voorouders in spanning afwachtten tot ik zou beginnen, en dat ze me zouden helpen om de benodigde gegevens voor de verordeningen te vinden.

Ik begon met een cursus familiegeschiedenis te volgen, en korte tijd later werd ik als consulent familiegeschiedenis geroepen. Dat maakte me zenuwachtig, want ik wist er niet veel vanaf, maar ik nam de roeping aan.

Op een dag legde ik een bezoek af aan mijn oudtante, die documenten over mijn overgrootmoeder had. Ze wilde niet veel informatie geven, want het was haar gewoonte om niet over overleden familieleden te spreken. Ze zei dat de volgende dag het jubileum was van het overlijden van mijn overgrootmoeder, en dat ze de documenten ging verbranden. Ik vroeg of ik er eerst wat gegevens mocht overnemen, en dat vond ze goed. Ik wist toen dat mijn hemelse Vader me zou helpen om mijn onderzoek voort te zetten.

Toen ik dienst deed in het centrum voor familiegeschiedenis bij de tempel, ontdekte ik steeds meer over mijn familie. Ik kwam erachter dat twee grootouders van mijn overgrootmoeder Italiaanse immigranten waren die in de buurt van de Braziliaanse stad São Paulo een boerderij hadden. Mijn familie was het contact met de familieleden op de boerderij kwijt, maar ik vond een neef die een boek had geschreven over de genealogie van onze familie. Hij gaf het boek aan mij. Het had hem negen jaar had gekost om het te schrijven. Hij zei dat hij niet wist waarom hij het moest schrijven, maar dat hij het gevoel had dat iemand er in de toekomst wat aan zou hebben. Ik wist dat hij door de geest van Elia geïnspireerd was.

Ik leerde uit mijn ervaringen dat we een heilig werk doen. Onze voorouders wachten op onze hulp en staan ons terzijde.

Gabriel D., Brazilië

Tempelwerk doen: heilige verordeningen

Ik ben een bekeerling en ben het enige kerklid in mijn familie. Ik heb geleerd dat de doop voor de doden een van de heilige verordeningen is. Ik volgde een rondleiding door de tempel. En terwijl ik de gids over de verordeningen hoorde vertellen, voelde ik dat een stille zachte stem in mij zei dat ik naar het centrum voor familiegeschiedenis moest gaan om een verzoek tot tempelverordeningen voor mijn overleden moeder in te dienen. Ik was zo blij toen ik later in mijn FamilySearch-account zag dat haar tempelwerk was gedaan! Het sterkte mijn getuigenis, en ik wist dat een van de redenen dat we hier op aarde zijn, is onze voorouders het ware evangelie van Jezus Christus aan te bieden.

Marvin S., Filipijnen

Gehoor geven aan de ingeving: informatie krijgen van levende familieleden

Na de middelbare school had ik de ingeving om alle vier mijn grootouders te bezoeken. Ik had wat vrije tijd en besepte dat ik deze kans misschien niet meer zou krijgen, dus ging ik een week bij elk paar grootouders logeren.

Ik bracht mijn tijd door met oude dozen doorkijken, brieven lezen en oude foto's bekijken. Ik nam de

DEELNEMEN AAN IETS EEUWIGS

'Hebt u gebeden over het werk voor uw eigen voorouders? Zet die dingen in uw leven aan de kant die niet echt belangrijk zijn. Besluit om iets te doen wat eeuwige gevolgen heeft. [...]

Waar u ook in de wereld bent, met gebed, geloof, vastberadenheid, ijver en enige opoffering kunt u een grote bijdrage leveren. Begin nu. Ik beloof u dat de Heer u een weg zal helpen vinden. En u zult er een fantastisch gevoel aan overhouden.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De vreugdevolle verlossing van de doden', *Liahona*, november 2012, p. 95.

levensverhalen van mijn grootouders op, bezocht begraafplaatsen en ging langs de plekken waar mijn grootouders en hun familieleden hadden gewoond en gewerkt. Dat was leuk! Ik kwam zoveel over mijn voorouders, mijn grootouders, mijn ouders en mijzelf te weten. Ik besepte dat ik zonder mijn voorouders niet het leven zou hebben dat ik heb.

Ik kwam met ongeveer duizend namen van voorouders van mijn reis terug en heb voor veel van die namen tempelwerk gedaan. Gehoor geven aan de ingevingen van de Heilige Geest en bezoekjes brengen aan mijn grootouders was een van de beste beslissingen die ik ooit heb genomen.

Shenley P., Californië (VS)

Als er gevoelens heersen: namen mee naar de tempel nemen

Toen ik mijn vader naar ideeën voor familiegeschiedenis vroeg zodat ik mijn Persoonlijke vooruitgang kon afmaken, legde hij uit dat hij enkele jaren wat familienamen had gevonden maar het te druk had gehad om de namen voor de tempel klaar te maken. Met mijn hulp zou het mogelijk kunnen worden om deze familieleden de tempelzegeningen aan te bieden.

De daaropvolgende paar maanden besteedde ik mijn zondagmiddagen en -avonden aan namen invoeren op de computer en naar familie verhalen van mijn vader luisteren. We bestelden zelfs microfiches om meer gegevens te vinden. Soms was het moeilijk om de oude films te lezen en sprak ik stilletjes een gebed uit en pakte wat papier om de afbeeldingen over te trekken. En dan verschenen de namen ineens.

Uiteindelijk had ik een grote verzameling familienamen bijeen elkaar en hielpen de jongeren in onze wijk met het dopen voor de doden. Daarna namen mijn ouders en de andere wijkleden de naamkaartjes over om de andere tempelverordeningen te doen.

Het leek alsof er maar weinig tijd overheen was gegaan toen ik me voorbereidde op mijn eigen begiftiging in de tempel. Ik was opgewonden maar ook wat zenuwachtig.

Toen we op weg gingen naar de tempel legde mijn vader uit dat hij enkele familienaamkaartjes had gevonden die ik had aangemaakt in het kader van mijn project voor mijn Persoonlijke vooruitgang. Er waren enkele zoekgeraakt, dus hij had ze meegenomen zodat mijn moeder, mijn verloofde en hij ze konden verwerken. Hij vertelde me om welke namen het ging, en ik herinnerde me dat ze ik ze was tegengekomen bij de uitvoering van mijn project.

Toen ik heilige verbonden sloot in de tempel, voelde ik me door dierbaren aan beide kanten van de sluier omringd. Ik had een sterk gevoel van gemoedsrust doordat ik wist dat ik voor eeuwig met mijn familie herenigd kan worden. ■

Holly P., Idaho (VS)

VERTEL OVER JOUW ERVARING

Vertel op lds.org/youth/family-history/experiences over jouw eigen ervaringen met familiegeschiedenis.

ONTDEK HEN, **ONTDEK JEZELF**

Jouw leven is generaties lang in de maak geweest.
Kom erachter waar jouw verhaal is begonnen.
Ga naar FamilySearch.org.

Na mijn zendingsgesprek zei mijn ringpresident:
'Er zullen rare dingen gebeuren om je van
gedachten te doen veranderen.'

WEERSTAND

TEGEN MIJN ZENDING

Alcenir de Souza

Toen ik vijftien jaar was, werd ik lid van de kerk. Vier jaar later diende ik mijn zendingsaanvraag in. Tijdens het gesprek met mijn ringpresident prees hij me voor de beslissing die ik genomen had om de Heer als voltijdzendingeling te dienen. Later zei die geïnspireerde leider iets wat veel indruk op me maakte: 'Broeder, van nu af aan zullen er rare dingen gebeuren om je van gedachten te doen veranderen.'

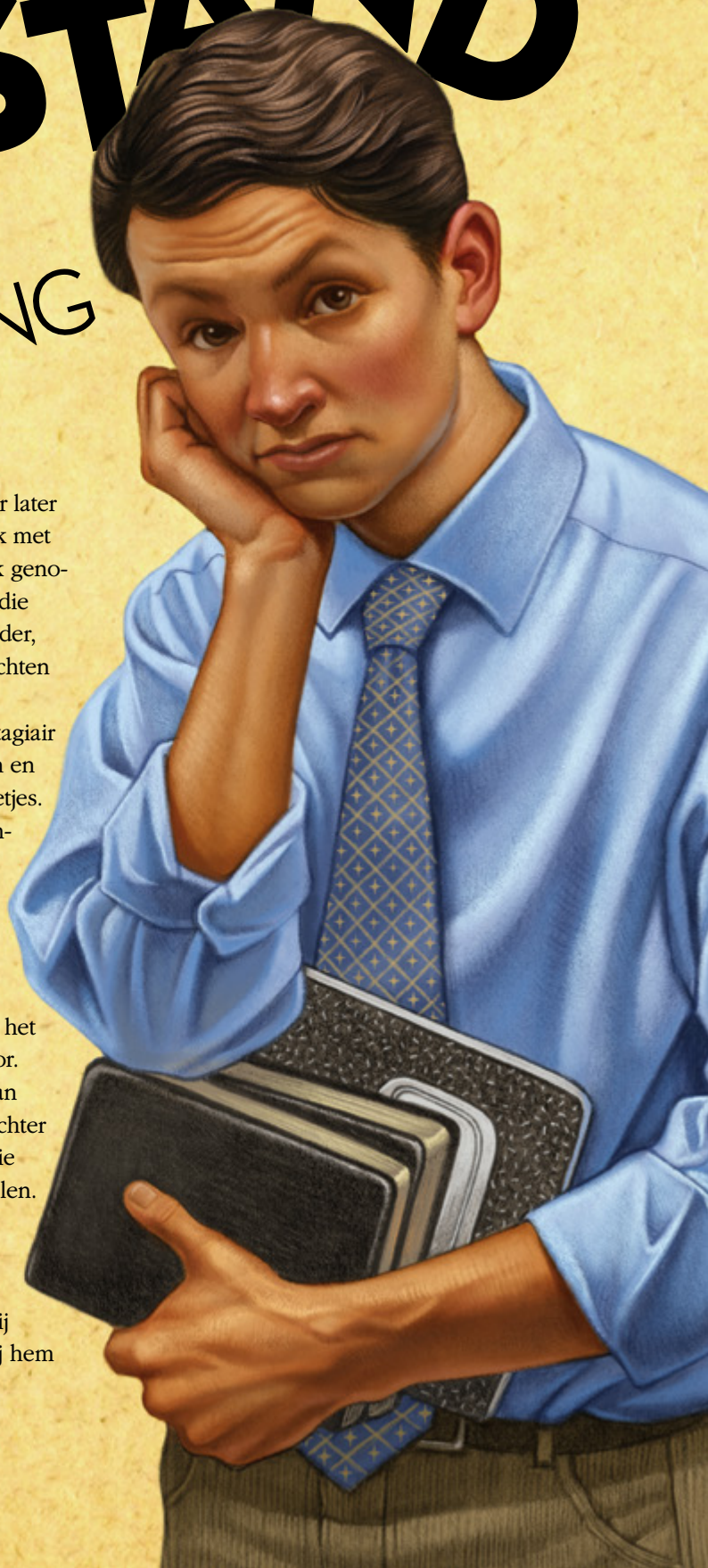
Terwijl ik op mijn zendingsoproep wachtte, werkte ik als stagiair bij Xerox. Daardoor kon ik aankopen voor mijn zending doen en een deel van de kosten thuis op mij nemen. Alles liep op roletjes.

Helaas begonnen er 'rare dingen' te gebeuren. Om te beginnen werd mijn moeder aangevallen en overleed ze bijna aan haar verwondingen, maar onze liefdevolle hemelse Vader spaarde op wonderbaarlijke wijze haar leven.

Mijn moeder, twee jongere zusjes en ik woonden toen in een huurhuis. We leefden van mijn inkomen en de kleine som geld die mijn moeder kreeg voor het overlijden van mijn vader enkele jaren daarvoor.

Sommige mensen, onder wie ook leden van de kerk, vroegen me: 'Durf je je moeder zo achter te laten en op zending te gaan?' Doordat ik die vraag telkens weer hoorde, begon ik te twifelen.

Op een dag belde mijn ringpresident me op en vertelde hij me dat mijn zendingsoproep aangekomen was. Hij vroeg me om die avond bij hem

GEEF HET NIET OP

'Tegenstand duikt vrijwel overal op waar iets goeds gebeurd is. Hij kan

voorkomen als u probeert een opleiding te volgen. Hij kan toeslaan na uw eerste maand in het zendingsveld. [...]

'Bij elke belangrijke beslissing zijn er waarschuwingen en overwegingen in aanmerking te nemen, maar is er eenmaal verlichting, pas dan op voor de verleiding om u terug te trekken van iets goeds. Als het goed was toen u erover bad, en u vertrouwde erop en leefde ernaar, dan is het nu nog steeds goed. Geef het niet op als de druk toeneemt.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Geef dan uw vrijmoedigheid niet prijs', *Liahona*, juni 2000, p. 38.

op kantoor te komen zodat hij me de langverwachte envelop van de hoofdzetel van de kerk aan me kon geven. Ik was nerveus, maar ook blij met dat bericht.

Diezelfde dag vroeg mijn baas of hij me voor de lunch even kon spreken. Toen ik zijn kantoor binnenging, werd ik warm onthaald en we praatten even over mijn opleiding en wat ik tot dusver in het bedrijf geleerd had. Toen zei die machtige man van dat bedrijf iets waarvan velen in de stad alleen maar konden dromen: 'Je hebt hier als stagiair goed werk geleverd. We willen je aannemen en in het team houden. Wat denk je?'

Dat was een van de moeilijkste beslissingen die ik ooit heb moeten nemen. De seconden leken een eeuwigheid te duren. Ik hoorde de mensen weer vragen of ik mijn moeder in de steek zou laten zonder mijn financiële hulp en op zending zou gaan.

Maar ik herinnerde me de dingen die ik uit de Schriften en van mijn leiders in de kerk geleerd had, en door inspiratie wist ik honderd procent zeker dat God wilde dat ik Hem als voltijdzendingeling diende. Ik wist dat hij voor ons gezin zou zorgen, dat ik op Hem kon vertrouwen en dat alles goed zou komen.

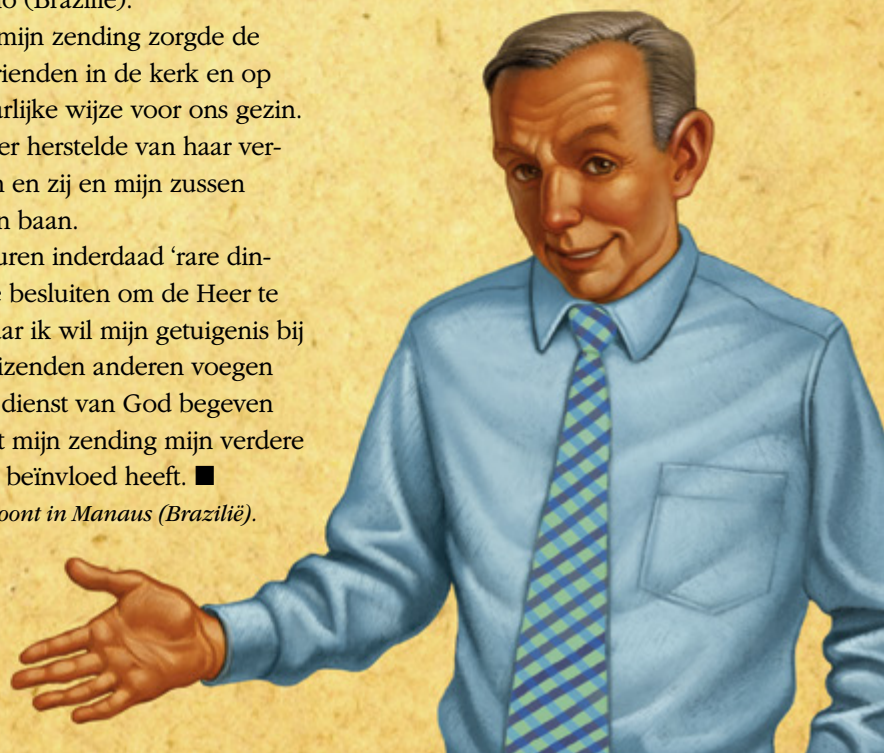
Ik legde mijn baas de situatie uit en ik hoor zijn antwoord nog steeds in mijn oren weergalmen: 'Je leek me zo'n verstandige jonge man en nu gooi je de kans van je leven weg.'

Ik dankte hem uit de grond van mijn hart voor het aanbod en een maand later meldde ik me bij het opleidingscentrum voor zendingelingen in São Paulo (Brazilië).

Tijdens mijn zending zorgde de Heer via vrienden in de kerk en op wonderbaarlijke wijze voor ons gezin. Mijn moeder herstelde van haar verwondingen en zij en mijn zussen vonden een baan.

Er gebeuren inderdaad 'rare dingen' als we besluiten om de Heer te dienen. Maar ik wil mijn getuigenis bij dat van duizenden anderen voegen die zich in dienst van God begeven hebben dat mijn zending mijn verdere leven sterk beïnvloed heeft. ■

De auteur woont in Manaus (Brazilië).

Naar het 'opleidingscentrum'

De jongeren kwamen bijeen in een kamer van het kerkgebouw die een opleidingscentrum voor zendingen voorstelde. 'We kregen opdracht om iets over een land te leren', vertelt Jakob R. van de wijk Moss. 'Dat gaf ons een idee hoe het moet zijn om een zendingsooproep te krijgen en te weten dat je ergens heen bent geroepen waar het anders is dan je gewend bent.'

Kennismaking met de 'zendingspresident'

'Daarna gingen we naar de volgende kamer, waar we kennismaakten met een teruggekeerde zending die de rol van zendingspresident speelde', zegt Simon W. uit de wijk Oslo. De teruggekeerde zending vertelde met andere teruggekeerde zendingen wat je van een zending mag verwachten. 'Ik vond het erg leuk om van teruggekeerde zendingen te leren wat je van een voltijdzending mag verwachten', zegt Simon. De deelnemers ontvingen een naamplaatje en een collega, en kregen de opdracht om hun collega niet uit het oog te verliezen.

Vaardigheden ontwikkelen

De jongeren leerden in workshops hoe ze zich geestelijk konden ontwikkelen, maar ook hoe ze materiële

KOM MEER TE WETEN OVER WAT JE WACHT

Jongeren in Oslo (Noorwegen) brachten een dag in hun leven door als voltijdzending.

Cathrine Apelseth-Aanensen

Sinds president Thomas S. Monson de verlaging van de minimumleeftijd voor zendingen heeft aangekondigd, hebben kerkjongeren uit allerlei landen enthousiast gereageerd, niet alleen op de uitnodiging om op zending te gaan, maar ook op de uitnodiging om zich daar op *voor te bereiden*. En één manier om je voor te bereiden, is meer te weten te komen over wat je wacht als voltijdzending.

Jongeren in Noorwegen deden dat tijdens een 'Zendingsservaringsdag', op touw gezet door de wijk Fredrikstad in de ring Oslo.

zaken zoals de was doen, zich aan een begroting houden en hun lichaam in goede conditie houden, konden aanpakken.

Inger Sofie J. uit de wijk Oslo zegt: 'Ik vond vooral de workshop handig waarin we leerden hoe je een gesprek over het evangelie kunt aanknopen. Dat is iets wat ik meteen in praktijk kan brengen.'

'Ik vond het vooral fijn om te bespreken hoe je *Predik mijn evangelie* kunt gebruiken,' zegt Karl Frederik O. uit de wijk Fredrikstad. 'Ik dacht altijd dat zendingen een eigen lijst met Schrifteksten te leren hadden, maar ik kwam er achter dat wat ik al in het seminarie doe mij als zending zal helpen, en ook wat ik al bestudeer in *Predik mijn evangelie*.'

Veel jongemannen zeiden dat een wit overhemd leren strijken een van de gedenkwaardigste workshops was. 'Dat herinnerde me eraan dat er veel praktische vaardigheden zijn waar ik aan kan werken om me voor te bereiden op een voltijdzending,' zegt Jakob.

'Ik leerde dat ik nu al veel kan doen om de voltijdzendingen die hier op zending zijn te helpen, zodat we allemaal deel uitmaken van hetzelfde team', zegt Sarah R. uit de wijk Sandvika. 'Leden zijn ook zendingen.'

Als herinnering aan het feit dat zendingen over de hele wereld worden uitgestuurd, waren de versnaperingen gebaseerd op recepten uit verschillende landen. 'Dat herinnerde me eraan dat ik nu alvast nieuwe gerechten moet proberen zodat ik gewend ben om dingen te proberen die ik meestal niet eet. Dan kan ik me sneller aanpassen als ik naar een land geroepen word waar ze dingen eten die ik niet gewend ben', zegt Simon.

Klaarmaken

'Toen we aan het eind van de dag naar het getuigenis van twee jongeren en twee teruggekeerde zendingen hadden geluisterd, zongen we "Uitgekozen Hem altijd te dienen"', zegt Liss Andrea O. uit de wijk Fredrikstad. 'Ik had het gevoel dat als ik dit maar bleef zingen, het me er voortdurend aan zou herinneren dat we zendingen zijn, dat we onze hemelse Vader dienen en dat Hij ons zal zegenen.'

Aan het eind van de dag begrepen de jongeren in de ring dat ze zich niet alleen op een voltijdzending voorbereiden, maar dat ze nu al zendingservaring kunnen opdoen en dat ze de rest van hun leven een zending kunnen zijn. ■

De auteur woont in Oslo, Norway.

HOE ZIET HET LEVEN VAN EEN ZENDELING ERUIT?

Ontdek op youth.lds.org (klik op 'Missionary Preparation') meer over de manieren om je op een zending voor te bereiden. Je vindt er meer informatie, videofilmpjes en antwoorden op veelgestelde vragen.

DE BELANGRIJKSTE VOORBEREIDING

'Het allerbelangrijkste wat je kunt doen om je voor te bereiden op een zendingsoproep is lang voordat je op zending gaat een zending te worden.'

Zie ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Een zending worden', *Liahona*, november 2005, p. 45.

Nu DIENEN om later te DIENEN

Miche Barbosa

Gebaseerd op een waar verhaal

'Dien de Heere met uw hele hart'
(1 Samuel 12:20).

Wie het eerste bij de kerk is!' zei Mórmon, en hij wees naar de kerkspits die boven de palmbomen uit te zien was. Toen rende hij zo snel

als hij kon weg om zijn jongere broer, Morian, voor te blijven.

De jongens en hun ouders hadden al anderhalve kilometer gelopen, maar Mórmon en Morian

liepen nog heel hard toen ze het metalen hek van de kerk bereikten. Ze bleven staan om weer op adem te komen.

Voordat ze konden beslissen wie er had gewonnen, riep een jongen ze toe: 'Willen jullie *futebol* spelen?'

Mórmon was gek op *futebol*, maar hij ging met zijn familie de kerk schoonmaken om die klaar te maken voor de kerkdiensten de volgende dag.

Mórmon schudde zijn hoofd. 'Nu niet, misschien later!', riep hij.

Al gauw waren Mórmon en Morian hard aan het werk. Mórmon verplaatste met zijn vader stoelen en veegde de vloer terwijl Morian met zijn moeder de vloer dweilde.

Later waren de jongens samen in de toiletten spiegels aan het schoonmaken. 'Ik had niet gedacht dat ik het leuk zou vinden om de kerk schoon te maken, maar het is best leuk', zei Morian. 'Wat vind

jij, Mórmon? Ben je daarom meegekomen in plaats van *futebol* te spelen?’

Mórmon dacht aan zijn vader. Hij was bisschop van hun wijk, maar toch trok hij tijd uit om te helpen met schoonmaken van de kerk.

‘Ik ben hier omdat ik net zo wil worden als papa’, zei Mórmon.

Toen dacht hij aan de zendelingen in zijn wijk. Zij waren gingen de deuren om andere mensen over het Boek van Mormon te vertellen. Zij nodigden mensen uit om naar de kerk te gaan die de jongens schoonmaakten.

Ik ben hier omdat ik op een dag ook op zending wil, dacht Mórmon. Ik kan de zendelingen helpen door de kerk klaar te maken.

Mórmon dacht aan morgen. Zijn broer en hij zouden dan om zes uur 's ochtends opstaan om in hun witte overhemd en stropdas naar de kerk te gaan, de stoelen klaar te zetten en

in de jeugdwerkkamer zangboeken klaar te leggen.

Ik ben hier omdat ik in een kerkroeping wil dienen, dacht hij.

Mórmon bedacht dat hij al gauw diaken zou worden. Dan zou hij het avondmaal rond dienen en op nog heel veel andere manieren dienen.

‘Ik ben hier omdat ik volgend jaar het priesterschap krijg en ik alles wil doen wat ik kan om me erop voor te bereiden.’

Mórmon had al iets gedaan om zich op het priesterschap voor te bereiden: hij had zijn onderscheiding Geloof in God behaald. Hij leerde al hoe het evangelie moest naleven en anderen moest dienen.

Eindelijk keek hij naar zijn broers spiegelbeeld en glimlachte.

‘Ik ben hier omdat ik van de Heer hou’, zei hij. ‘En als ik nu dien, bereid ik me voor om later te dienen.’ ■

De auteur woont in Utah (VS).

JE OP HET PRIESTERSCHAP VOORBEREIDEN

Tips van David L. Beck, algemeen jongemannenpresident:

- Nodig de Geest uit om bij je te zijn en kies vrienden uit die je helpen om het goede te kiezen. Leef de normen in *Voor de kracht van de jeugd* na.
- Zoek uit wat je taken als diaken zullen zijn. Lees over het priesterschap in *Mijn plicht jegens God vervullen* en *Trouw*

aan het geloof. Ga naar de bijeenkomst Perspectief op het priesterschap in je wijk of gemeente.

- Bereid je voor om naar de tempel te gaan en dopen voor de doden te doen.
- Verheug je alvast op leuke activiteiten en haardvuuravonden met andere jongeren.
- Weet dat je hemelse Vader je vertrouwt en op je rekt. Ontdek hoeveel je met zijn hulp kunt doen!

MATHILDE

bereidt zich op
de jongevrouwen
VOOR

Jenn Wilks, Utah (VS)

Mathilde was heel enthousiast omdat ze spoedig naar de jongevrouwen mocht gaan, maar ze wist niet wat ze ervan kon verwachten. Ze besloot om met haar oma te praten. Haar oma is zuster Bonnie Oscarson, de algemeen jongevrouwenpresidente. Ze gaf haar geweldig advies!

Vraag je moeder of oma of een van de vrouwen in je wijk naar hun jongevrouwentijd. Misschien kom je wel iets leuks te weten.

LEUK WEETJE

Mathilde noemt haar oma 'Mo'. Dat is afgeleid van *moder*, het Zweedse woord voor moeder.

Vroeger...

Toen zuster Oscarson een jongevrouw was, verdiende ze emblemen voor prestaties. Ze naaide die samen met een bloem die getrouwheid voorstelt op een speciale sjerp.

ZUSTER OSCARSONS TIPS OM JE VOOR TE BEREIDEN!

- Ontwikkel een goede band met je hemelse Vader door gebed en Schriftstudie.
- Kom meer over het programma Persoonlijke vooruitgang te weten.
- Lees in de Schriften, *Voor de kracht van de jeugd* en de *Liahona*.
- Leer het jongevrouwenthema uit het hoofd. Je zult het elke week met de andere jongevrouwen opzeggen.

...en nu

Deze halsketting herinnert je eraan dat je een licht voor anderen moet zijn en voor waarheid en deugd moet staan.

Je verdient ook lintjes door Persoonlijke-vooruitgang-projecten en -ervaringen te doen.

Daarna ontvang je het jongevrouwenmedaillon.

EEN NIEUW BEGIN

Mathilde ging naar een speciale activiteit die Een nieuw begin heet. Ze kregen een leuk lesje en kwamen meer over Persoonlijke vooruitgang te weten.

Mathilde werkt ook aan het programma Geloof in God en leert de Geloofsartikelen uit het hoofd.

MATHILDE STAAT TE POPELEN OM...

- wekelijks activiteiten te doen.
- de andere jongevrouwen te leren kennen.
- naar het jongevrouwenkamp te gaan.

EEN BIJZONDERE HERINNERING

Mathilde en veel van haar neven en nichten waren op 6 april 2013 in het Conferentiecentrum. Maar ze wisten niet waarom oma hen naar de algemene conferentie had uitgenodigd. Ze waren heel verrast en enthousiast toen ze als presidente van de jongevrouwenorganisatie voorgesteld werd.

Ik wil een voorbeeld zijn

Krachtig ♩. = 58-68

Tekst: naar Jan Pinborough
Muziek: Janice Kapp Perry

F C F G m 7 C 7 F

Meisjes
1. Stand - vas - tig als Es ther eens, _____ zelfs voor geen ko ning bang, _____ be -
2. Met kracht, zo - als A - bish eens, _____ spreid ik het godd' - lijk licht, _____ ver -

B \flat C 7 A 7 D m G 7 C 7

Jongens
leef ik ge-trouw, ja, mijn le - ven lang het prach - ti - ge plan van de Heer. _____ Stand -
tel al - le men - sen het mooi - e ver - haal, ge - loof in de Heer to - taal. _____ Mo -

F C F G m 7 C 7 F

vas - tig als Ne - phi eens, _____ help ik mijn me - de - mens, _____ ver -
ro - ni, een held van 't recht, _____ koos tus - sen goed en slecht. _____ Als

B \flat C 7 A 7 D m G m 7 C 7 F *Koor*

Jongens & meisjes
de - dig met eer, en met moed res - pec - teer het prach - ti - ge plan van de Heer. _____
hem wil ik zijn, als die held van wel - eer. Ik houd mijn ba - nier in eer. _____ 'k Wil een

B \flat F C F B \flat F G m 7 C 7 F

voor - beeld zijn en mee - doen in 't werk. Ik be - grijp Gods woord, sta klaar en ben sterk.

© 2013 Jan Pinborough en Janice Kapp Perry. Alle rechten voorbehouden.
Dit liedje mag gekopieerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk.
Deze mededeling moet op ieder exemplaar staan.

BIJZONDERE GETUIGE

**Ouderling
Quentin L. Cook**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn bijzon-
dere getuigen van
Jezus Christus.*

Hoe kan ik met familiegeschiedenis helpen?

*Ouderling Cook raadt je aan
om een stamboombijeenkomst
met je familie te houden.*

Dat doe je zo:

Laat ieder familielid zijn
familiegeschiedenis, verhalen en
foto's meebrengen. Voeg ook
bijzondere dingen van je ouders
en grootouders toe.

Het is leuk om meer
over je familieleden te weten
te komen: waar ze vandaan
komen en hoe ze leefden.

Zoek op welke
tempelverordeningen nog
gedaan moeten worden en
deel opdrachten uit voor
dit tempelwerk.

Help om deze verhalen en
foto's in te scannen en op Family Tree
op FamilySearch.org te uploaden.

Uit: 'Wortels en takken', Liahona, mei 2014, p. 47.

‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ is een hulpmiddel van God voor ons gezin

HET GEZIN EEN PROCLAMATIE AAN DE WERELD

HET EERSTE PRESIDIUM EN DE RAAD DER TWAALF APOSTELN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

WIJ, HET EERSTE PRESIDIUM en de Raad der Twaalf Apostelen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.

IEDER MENS — man of vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Ieder is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft ieder een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en doel.

IN HET VOORSTERFELIJKE LEVEN kenden en aanbaden geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stofelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwerven. Het goddelijk plan van geluk maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.

HET EERSTE GEBOD dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermengen en de aarde te vervullen van kracht blijft. Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voorplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.

WIJ VERKLAREN dat de manier waarop het sterfelijke leven tot stand komt door God is voorgescreven. Wij bevestigen de bestaande wetten van het leven en het belang ervan in Gods eeuwige plan.

MAN EN VROUW hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. Kinderen zijn een erfdeel des Heren (Psalmen 127:3). Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in

liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stofelijke en geestelijke behoeften, en ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven, en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook bevinden. De echtelieden — de moeders en vaders — zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.

HET GEZIN is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgeboden met volledige trouw eren. De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondest op, en in stand gehouden met, de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, mededogen, werk en gezonde ontspanning. Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te beschermen. Hij heeft tot taak te voorzien in de levensbehoeften en de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. Invaliditeit, overlijden of andere omstandigheden kunnen individuele aanpassing noodzakelijk maken. Andere familieleden behoren zo nodig steun te verlenen.

WIJ WAARSCHUVEN degenen die het verbod van huwelijksvervalsing, hun partner of kinderen mishandelen, of hun trouw schenden, dat zij op een dag aan God zullen verantwoorden. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzeggd hebben.

WIJ DOEN EEN BEROEP op burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als de fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.

Deze proclamatie heeft president Gordon B. Hinckley op 23 september 1995 in de algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging in Salt Lake City (Utah) voorgelezen.

Erin Sanderson en Jean Bingham

Kinderen hebben veel macht. Ze kunnen een verschil maken in hun gezin! Niet elk gezin is hetzelfde, maar onze hemelse Vader vindt elk gezin belangrijk. Hij wil dat ons gezin sterk is. Daarom heeft Hij ons ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ gegeven. Je hemelse Vader weet dat **jij** je gezin kunt sterken.

Jij maakt deel uit van een eeuwig gezin dat je hulp nodig heeft.

Jij kunt de andere leden van jullie gezin gelukkig maken, lief voor hen zijn en van hen houden.

Jij kunt naar hen luisteren, samen met hen werken en spelen, hen vergeven en helpen.

Jij kunt met hen in de Schriften lezen.

Jij kunt hun het goede voorbeeld tonen door te bidden en de geboden na te leven. ■

De auteurs wonen in Utah (VS).

Schrifttekst

- Johannes 15:11

Ideeën voor een gezinsbespreking

Onze hemelse Vader wil dat elk gezin sterk is en bij Hem terugkeert. Bespreek wat ieder gezinslid kan doen om het gezin te versterken.

Ik kan ons gezin versterken door

Ik kan ons gezin versterken door

Ik kan ons gezin versterken door

Ik kan ons gezin versterken door

Ik kan ons gezin versterken door

Ik kan ons gezin versterken door

Ik kan ons gezin versterken door

Ik kan ons gezin versterken door

Je kunt het!

Plak dit etiket (rechts) en wat foto's of tekeningen op een schoon, leeg blik. Schrijf op de woordstroken wat je kunt doen om jullie gezin te versterken. Knip de woordstroken uit en stop ze in het blik. Pak er elke dag één uit en doe wat erop staat. Door die ideeën uit te voeren, kun je een verschil maken in jullie gezin!

IK KAN HET!

Ik ben Bárbara uit Chili

Uit een interview door
Amie Jane Leavitt

Bárbara woont in Chili, een land aan de westkust van Zuid-Amerika. Chili is lang, dun en lijkt een beetje op een lint. Sommige delen van het land zijn erg warm en droog (zoals de Atacamawoestijn), en andere delen zijn tropisch en vochtig (zoals het Paaseiland). Bárbara woont in Santiago, de hoofdstad van Chili. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Ik ben het enige lid van de kerk in mijn klasje op school. Daardoor heb ik de kans om mijn vrienden over Jezus Christus en het Boek van Mormon te vertellen. Op een keer vroeg mijn beste vriendin me hoe ze kon bidden. Dus leerde ik het haar. We baden toen allebei op school vóór het eten.

Ik ben negen jaar en heb twee jongere broertjes. Ik probeer een goede grote zus te zijn, voor ze te zorgen en met ze te spelen. Ik zorg graag voor kinderen. Ik wil later lerares worden.

In 2013 werd ik acht jaar en werd ik door mijn vader gedoopt en bevestigd. Ik was erg enthousiast! Het was een bijzondere ervaring die ik altijd zal onthouden.

*¡Hola,
amigos!**

** 'Hallo vrienden!' in het Spaans.*

We vieren leuke feestdagen in Chili. Op 18 september vieren we Onafhankelijkheidsdag en op de 19e is het Strijdkrachtendag. Op die twee dagen doen we onze volksdans, 'La Cueca', en eten we lekkere vleespasteitjes die we empanadas noemen.

In het weekend gaat ons gezin graag op trektocht of met een quad in de bergen rijden. We gaan ook graag naar het strand.

We hebben een bijzondere kerstmaaltijd: tomaten gevuld met tonijn. In Chili komt de Kerstman op kerstavond precies om middernacht. We mogen zelfs opblijven totdat hij komt!

IK KIJK GRAAG NAAR DE TEMPEL

De Santiagotempel was de eerste tempel in een Spaanstalig land. Op 15 september 1983 is hij ingewijd. Het was de tweede tempel in Zuid-Amerika.

KLAAR OM TE VERTREKKEN!

In Bárbara's tas zitten enkele van haar lievelingsspulltjes. Welke van die dingen zou jij in je tas doen?

ONS PRIKBORD

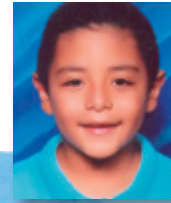

Kort voor mijn doop was ik op een dag bij mijn oma thuis toen ze iets in de kelder ging pakken. Ze struikelde en viel, en kon niet meer opstaan. Ze riep me, maar ik was televisie aan het kijken en hoorde haar niet. Na een minuut of tien hoorde ik zachtjes mijn naam zeggen: 'Tom!' Ik ging op zoek naar haar en vond haar op de grond. Ik was niet sterk genoeg om haar op de been te helpen, dus rende ik naar de buurvrouw. Zij ging mee en hielp oma op de been.

Oma zei: 'Tom, dat was de Heilige Geest die je hoorde. Je kon mij niet horen omdat ik te ver weg was.'

Ik wist dat het de Heilige Geest was die me had toegefluiserd. Nu ben ik gedoopt en ben ik blij dat ik de gave van de Heilige Geest heb.

Tom R. (8), Duitsland

Liu C. (7), Ecuador

Natalia A. (10), Colombia

Thierry M. (7) uit Brazilië vindt het leuk om naar het jeugdwerk te gaan en liedjes te zingen. Ze weet dat de tempel het huis van de Heer is.

Olivia I. (8) uit Roemenië helpt haar moeder thuis graag met schoonmaken. Haar moeder onderwijst haar en dertien van haar vriendinnen, en als ze even pauze neemt, doet Olivia graag alsof ze de lerares is. Ze vindt het leuk om met haar ouders op reis te gaan en gaat graag naar haar oma en opa. Bij haar doop voelde ze dat haar hemelse Vader heel dichtbij was, en ze is dankbaar dat ze de Heilige Geest heeft om haar te helpen met het nemen van beslissingen. Haar lievelingsjeugdwerklidje is: 'Volg de profeet' (Kinderliedjes, pp. 110–111).

Je kunt je tekening, foto of verhaal online indienen op liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org sturen (zet 'Our Page' in de onderwerpregel), of via de post sturen naar:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150–0024, VS

Elke inzending moet de volledige naam, de leeftijd en het geslacht van het kind bevatten (het kind moet in de leeftijd van drie t/m elf jaar zijn), plus de naam van de ouders, wijk of gemeente, ring of district, en schriftelijke toestemming van de ouders (mag per e-mail) om de foto en de inzending van het kind te gebruiken. De redactie kan reacties inkorten of duidelijk formuleren.

Ouderling
Adrián Ochoa
van de Zeventig

Kijk omhoog

*'Waak dan te allen tijde en bid'
(Lukas 21:36).*

Toen ik acht was, werd ik met twee neven naar een nabijgelegen plaats gestuurd om boodschappen te doen. Als ik daar aan terugdenk, verbaas ik me over het vertrouwen dat mijn oma, tante en oom in ons hadden. De ochtendlucht was helder en licht toen we met onze drie paarden aan de rit begonnen.

Midden op de prairie besloten we af te stijgen en te gaan knikkeren. We waren zo verdiept in ons spel dat we niet omhoog keken, waardoor we de donkere wolken aan de hemel niet zagen. Tegen de tijd dat we beseften dat er een storm aankwam, hadden

we niet eens meer de tijd om onze paarden te bestijgen. De zware regen en hagel kwamen zo hard op ons neer dat we de paarden alleen konden ontzadelen en schuilen onder de zadeldekens. Toen renden onze paarden weg.

Zonder paarden, nat en koud gingen we zo snel mogelijk naar een nabijgelegen dorp. Het was al laat toen we een huis vonden en aanklopten. Het gezin droogde ons af, gaf ons heerlijke bonenburrito's, en stopte ons vervolgens in bed in een slaapkamer met een aarden vloer.

Mijn neven en ik werden 's ochtends wakker op een zonnige dag met een prachtige lucht. Er klopte

een man aan die op zoek was naar drie vermiste jongens. Ik zal nooit vergeten wat we op weg naar huis zagen: heel veel mensen die de hele nacht naar ons op zoek waren geweest. Vooraan stonden mijn lieve oma, en mijn oom en tante. Ze knuffelden ons en weenden omdat ze blij waren dat hun verloren kinderen gevonden waren.

Onze lieve hemelse Vader denkt aan ons. Hij kijkt vol verwachting uit naar onze thuiskomst. Overal om ons heen verschijnen er tekenen dat er geestelijke stormen op komst zijn. Laat ons omhoog kijken en ons voorbereiden door ons getuigenis dagelijks te versterken. ■

Naar: 'Kijk omhoog', Liahona, november 2013, p. 102.

Een familieteam

Het is makkelijker om te winnen als iedereen samenwerkt.

Sheralee Hardy

Gebaseerd op een waar verhaal

'And'ren helpen'

(Kinderliedjes, p. 108).

Ammon zuchtte toen hij met zijn vader na de voetbalwedstrijd naar huis ging. 'Ik snap het niet', zei hij. 'We hebben zoveel goede spelers. Waarom maken we geen doelpunten?'

Papa was een goede voetballer. Misschien had hij een goed idee.

'Ik denk dat jullie moeten leren spelen

als een team', zei papa. 'Jullie willen allemaal een doelpunt maken, toch?'

'Ja', zei Ammon. 'Maar we kunnen niet allemaal degene zijn die scoort. Is dat wat u bedoelt?'

Papa knikte. 'Je kunt niet in je eentje een doelpunt maken. Eerst moeten de verdedigers de tegenstander de bal afpakken, klopt?'

Ammon lachte. 'Het is moeilijk om te scoren als je de bal niet hebt.'

'Precies', zei papa. 'En dan geven de verdedigers de bal aan iemand die kan scoren. Niemand kan het in zijn eentje.'

'Misschien hebt u gelijk', zei Ammon.

Toen ze thuiskwamen, was mama met de baby in haar armen eten aan het koken. 'Hoe ging de wedstrijd?' vroeg ze.

'We hebben weer verloren', zei Ammon. 'Maar volgende keer doen we het beter.'

‘Dat is de goede houding’, zei mama.

‘Ik heb honger!’ riep Miguel toen hij met Samuel en Lucas naar binnen rende.

‘Jongens, kunnen jullie de tafel dekken en het speelgoed wegleggen?’ vroeg moeder.

Alle vier de jongens kreunden.

‘Maar ik heb niet met het speelgoed gespeeld’, zei Samuel.

‘Opruimen duurt hardstikke lang!’

zeurde Miguel.

Papa lachte. ‘Ik denk dat we in ons gezin hetzelfde probleem hebben als Ammons elftal.’

‘Wat dan?’ vroeg Samuel.

‘We werken niet samen’, zei Ammon. ‘We willen allemaal een punt scoren met eten. Maar we laten het allemaal aan mama over.’

‘Precies!’ zei papa. ‘Hoe kunnen als een team samenwerken?’

Ammon had een idee. ‘Als Samuel en ik nou eens de tafel dekken? Dan kunnen de andere jongens het speelgoed opruimen.’

‘Goed idee!’ zei papa.

Al gauw was het eten klaar. Ammon deed zijn armen over elkaar voor het gebed. Hij was blij dat zijn familie als team had samengewerkt. Hij hoopte dat zijn voetbalploeg dat ook zou doen. ■

De auteur woont in Alberta (Canada).

**Ouderling
M. Russell Ballard**
van het Quorum
der Twaalf Apostelen

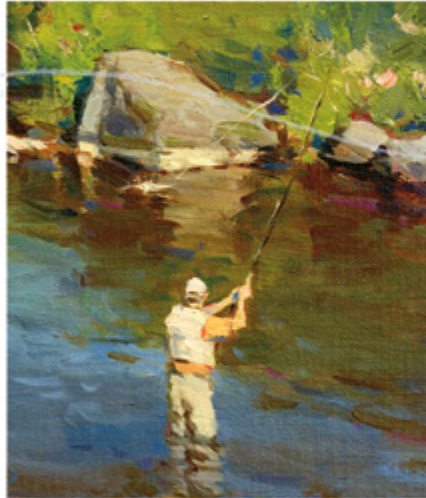
MISLEIDINGEN

De herfst is vooral een spannende tijd voor vliegvissers, want dit is de tijd dat de forel door een haast onverzadigbare honger ertoe wordt gedreven om zich vol te eten en zich aan te sterken, voordat de voedselschaarste van de winter aanbreekt.

Het doel van de vliegvisser is de forel door vakkundige misleiding te vangen. Een kundig vliegvisser verdiept zich in het gedrag van de forel, het weer, de stroming, de soorten insecten waaraan de forel zich tegoed doet en wanneer die insecten uitkomen. Vaak zal hij het lokaas dat hij gebruikt met de hand vervaardigen. Hij weet dat die kunstvlieg met het kleine haakje een volmaakt vervaardigd lokmiddel moet zijn, want de forel zal zelfs de kleinste fout opmerken en aan de vlieg voorbijgaan.

Er is niets spannenders dan de forel boven te zien komen, te zien toehappen en weerstand te zien bieden tot hij is uitgeput en kan worden binnengehaald. Het is de kennis en vaardigheid van de visser tegen de edele forel.

Het gebruik van kunstaas bij het vissen is een voorbeeld van hoe Lucifer ons probeert te verleiden, misleiden en te vangen.

Zoals de vliegvisser weet dat een forel wordt gedreven door honger, kent Lucifer onze 'honger' of gebreken en verleidt hij ons met lokaas dat ons, als we toehappen, uit de stroom van het leven rukt en ons onder zijn ongenadige invloed brengt. En in tegenstelling tot de visser die een vis vangt en hem ongedeerd terugzet, laat Lucifer zijn vangst niet vrijwillig gaan. Zijn doel is zijn slachtoffer zo ellendig te maken als hij zelf is.

Een van de belangrijkste methoden die hij tegen ons gebruikt, is zijn kunst om te liegen en te bedriegen en ons te laten geloven dat kwaad goed is en goed kwaad. Vanaf het prille begin in de grote raadsvergadering

in de hemel wilde Satan 'de keuzevrijheid van de mens [...] vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven' (Mozes 4:3).

En nog steeds is de keuzevrijheid die de mens van God heeft gekregen de inzet van de strijd. Satan en zijn trawanten hebben allerlei lokaas om ons heen verspreid in de hoop dat we zwichten en zijn vliegen inslikken, zodat hij ons kan binnenhalen.

Broeders en zusters, mogen wij ons allen bewust worden van de kunstvliegen die ons worden voorgehouden door Lucifer, de namaakvisser van mensen. Mogen wij de wijsheid en het geestelijke inzicht hebben om zijn vele gevaarlijke aanbiedingen te herkennen en te weigeren.

En wie onder u heeft toegegeven aan welke verslaving ook, weet dat er hoop is omdat God van al zijn kinderen houdt, en omdat de verzoening van de Heer Jezus Christus alles mogelijk maken. ■

Uit 'O, dat geslepen plan van de boze', Liahona, november 2010, pp. 108-110.

INZICHTEN

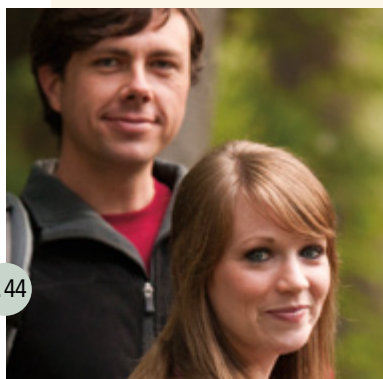

Ben ik een pionier in deze tijd?

‘Hoewel we de pioniers die over de vlakten naar de Salt Lake Valley liepen in ere houden, weten we dat er nu veel meer pioniers leven. Zij duwen geen handkarren, maar ze zijn in zo veel opzichten precies hetzelfde: zij hebben de stem des Heren gevoeld in de pagina’s van het Boek van Mormon en in hun persoonlijke gebeden. Gelovig en bekeerlijk zijn zij in de wateren des doops afgedaald en hebben hun voeten stevig in de rijke evangeliegrond geplant. Als discipel van Christus zijn zij bereid offers te brengen voor wat juist en waar is. En met de gave van de Heilige Geest blijven zij standvastig op koers naar het eeuwige leven.’

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

p. 44

Voor ons geloof opkomen

Vijf jongvolwassenen vertellen hoe zij ondanks weerstand hun geloof hebben verdedigd.

VOOR JONGEREN

Belangrijke vragen leren stellen

Vragen kunnen krachtige onderwijsmethododes zijn als je ze op de juiste manier gebruikt. In dit artikel leest u hoe.

p. 54

VOOR KINDEREN

p. 68

Welkom bij de jongevrouwen

Zuster Bonnie L. Oscarson en haar kleindochter Mathilde vertellen wat je van de jongevrouwen mag verwachten.

